Legislație

LCA

Legea contenciosului administrativ

și 5 legi uzuale

- Soluționarea excepției de neconstituționalitate
- Procedura aprobării tacite
- Reglementarea activității de soluționare a petițiilor
- Liberul acces la informațiile de interes public
- Regimul juridic al contravențiilor

include modificările aduse prin **Legea nr. 262/2007**

Actualizat 10 septembrie 2007

Editura Hamangiu

Scanned with OKEN Scanner

Legea contenciosului administrativ
şi 5 legi uzuale

Ediția a 3-a, actualizată la
10 septembrie 2007

Editura Hamangiu

Scanned with OKEN Scanner

Copyright © 2007
Editura Hamangiu SRL

Editură acreditată **CNCSIS** - Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior

Toate drepturile rezervate **Editurii Hamangiu**
Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată
fără acordul scris al **Editurii Hamangiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ROMÂNIA
[Legi]
Legea contenciosului administrativ
și 5 legi uzuale. - ed. a 3-a, București : Editura
Hamangiu, 2007
ISBN 978-973-1836-04-1

351.95(498)

Editura Hamangiu:
București,
Str. Col. Popeea
nr. 43, sector 5
O.P. 5, C.P. 91

Tel./Fax:
021.336.0443
031.805.8020
031.805.8021

Vânzări:
021.336.01.25
0788.854.348
0788.724.564
0724.364.369
0747.952.461

E-mail:
redactie@hamangiu.ro
distributie@hamangiu.ro

Scanned with OKEN Scanner

Cuprins

Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ 1

1. Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale (extras) 31
2. Ordonanţa de urgenţă nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite 34
3. Ordonanţa Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activităţii de soluţionare a petiţiilor 41
4. Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public 45
5. Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor 55

Scanned with OKEN Scanner

Legea nr. 554/2004
a contenciosului administrativ

publicată în
M. Of. nr. 1154 din 7 decembrie 2004

modificată prin:

- **O.U.G. nr. 190/2005** pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană (M. Of. nr. 1179 din 28 decembrie 2005), aprobată cu modificări prin Legea nr. 332/2006 (M. Of. nr. 629 din 20 iulie 2006);
- **Legea nr. 262/2007** pentru modificarea şi completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. Nr. 510 din 30 iulie 2007)

Cuprins **Art.**

Capitolul I. Dispoziţii generale 1-6
Capitolul II. Procedura de soluţionare a cererilor în contenciosul administrativ 7-21
Capitolul III. Procedura de executare 22-26
Capitolul IV. Dispoziţii tranzitorii şi finale 27-31
Extras din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea şi completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2007

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. [1] **Subiectele de sesizare a instanţei.** (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât şi public.

(2) Se poate adresa instanţei de contencios administrativ şi persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

(3) [2] Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorităţii administrative de a-şi realiza atribuţiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiţie, poate sesiza instanţa competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiţionarul dobândeşte de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiţionarul nu îşi însuşeşte acţiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanţa de contencios administrativ anulează cererea.

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuţiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor,

---

[1] Denumirea marginală a art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 1 avea următoarea denumire marginală: *„Subiectele de sezină"*.

[2] Alin. (3)-(9) ale art. 1 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 2 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3)-(9) aveau următorul conţinut:

„(3) Avocatul Poporului, ca urmare a controlului realizat, potrivit legii sale organice, în baza unei sesizări a unei persoane fizice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau excesul de putere al autorităţii administrative nu poate fi înlăturat decât prin justiţie, poate sesiza instanţa competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiţionarul dobândeşte, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuţiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenţei unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităţilor publice emise cu exces de putere, sesizează instanţa de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiţionarul dobândeşte, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

Scanned with OKEN Scanner

libertăţilor şi intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenţei unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităţilor publice emise cu exces de putere, cu acordul prealabil al acestora, sesizează instanţa de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiţionarul dobândeşte de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

(5) Când Ministerul Public apreciază că prin emiterea unui act administrativ normativ se vatămă un interes legitim public, sesizează instanţa de contencios administrativ competentă de la sediul autorităţii publice emitente.

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanţei anularea acestuia, în situaţia în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil şi a produs efecte juridice. În cazul admiterii acţiunii, instanţa se pronunţă, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, şi asupra validităţii actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum şi asupra efectelor juridice produse de acestea. Acţiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului.

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime prin ordonanţe sau dispoziţii din ordonanţe ale Guvernului neconstituţionale

---

(5) Când Ministerul Public apreciază că, prin excesul de putere, concretizat în emiterea unui act administrativ normativ, se vatămă un interes public, va sesiza instanţa de contencios administrativ competentă de la sediul autorităţii publice emitente.

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ nelegal poate să solicite instanţei constatarea nulităţii acestuia, în situaţia în care actul nu mai poate fi revocat, întrucât a intrat în circuitul civil şi a produs efecte juridice. În cazul admiterii acţiunii, instanţa se va pronunţa, la cerere, şi asupra legalităţii actelor civile încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum şi asupra efectelor civile produse.

(7) Persoana vătămată în drepturile sale sau în interesele sale legitime, prin ordonanţe sau dispoziţii din ordonanţe ale Guvernului neconstituţionale, se poate adresa instanţei de contencios administrativ, în condiţiile prezentei legi.

(8) În condiţiile prezentei legi, acţiunile în contencios administrativ pot fi introduse de prefect şi de Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, precum şi de orice persoană de drept public vătămată într-un drept sau, după caz, când s-a vătămat un interes legitim.

(9) Cererile în contencios administrativ se soluţionează fără participarea reprezentantului Ministerului Public. Pentru situaţia prevăzută la alin. (5), instanţa, din oficiu sau la cerere, poate introduce în cauză organismele sociale cu personalitate juridică interesate."

Scanned with OKEN Scanner

se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.

(9) La soluționarea cererilor în contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, în orice fază a procesului, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

Art. 2. Semnificația unor termeni. (1) [1] În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) persoană vătămată – orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;

b) autoritate publică – orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

---

[1] Alin. (1) al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conținut: *„(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

a) persoana vătămată – orice persoană fizică sau juridică ori grup de persoane fizice, titulare ale unor drepturi subiective sau interese legitime private vătămate prin acte administrative; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și organismele sociale care invocă vătămarea unui interes public prin actul administrativ atacat;

b) autoritatea publică – orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public;

Scanned with OKEN Scanner

c) act administrativ – actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naştere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, şi contractele încheiate de autorităţile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achiziţiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute şi alte categorii de contracte administrative supuse competenţei instanţelor de contencios administrativ;

d) act administrativ-jurisdicţional – actul emis de o autoritate administrativă învestită, prin lege organică, cu atribuţii de jurisdicţie administrativă specială;

e) jurisdicţie administrativă specială – activitatea înfăptuită de o autoritate administrativă care are, conform legii organice speciale în materie, competenţa de soluţionare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialităţii, asigurării dreptului la apărare şi independenţei activităţii administrativ-jurisdicţionale;

f) contencios administrativ – activitatea de soluţionare de către instanţele de contencios administrativ competente potrivit legii organice

---

c) act administrativ – actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică în vederea executării ori a organizării executării legii, dând naştere, modificând sau stingând raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, şi contractele încheiate de autorităţile publice care au ca obiect:

– punerea în valoare a bunurilor proprietate publică;

– executarea lucrărilor de interes public;

– prestarea serviciilor publice;

– achiziţiile publice;

d) act administrativ-jurisdicţional – actul juridic emis de o autoritate administrativă cu atribuţii jurisdicţionale în soluţionarea unui conflict, după o procedură bazată pe contradictorialitate şi cu asigurarea dreptului la apărare;

e) contenciosul administrativ – activitatea de soluţionare, de către instanţele de contencios administrativ competente potrivit legii, a litigiilor în care cel puţin una dintre părţi este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluţionarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;

f) instanţa de contencios administrativ, denumită în continuare instanţă – Secţia de contencios administrativ şi fiscal a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, secţiile de contencios administrativ şi fiscal ale curţilor de apel şi tribunalele administrativ-fiscale;

Scanned with OKEN Scanner

a litigiilor în care cel puţin una dintre părţi este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluţionarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;

g) instanţă de contencios administrativ, denumită în continuare *instanţă* – Secţia de contencios administrativ şi fiscal a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, secţiile de contencios administrativ şi fiscal ale curţilor de apel şi tribunalele administrativ-fiscale;

h) nesoluţionare în termenul legal a unei cereri – faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;

i) refuz nejustificat de a soluţiona o cerere – exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinţei de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat şi nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluţionării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

j) plângere prealabilă – cererea prin care se solicită autorităţii publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării sau modificării acestuia;

k) acte care privesc raporturile cu Parlamentul – actele emise de o autoritate publică, în realizarea atribuţiilor sale, prevăzute de Constituţie sau de o lege organică, în raporturile de natură politică cu Parlamentul;

---

g) nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri – faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen;

h) refuzul nejustificat de a soluţiona o cerere – exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinţei de a nu rezolva cererea;

i) plângere prealabilă – plângerea prin care se solicită autorităţii publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării acestuia;

j) act de comandament cu caracter militar – actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activităţii din cadrul forţelor armate, specifice organizării militare, care presupun dreptul comandanţilor de a da ordine subordonaţilor în aspecte privitoare la conducerea trupei, în timp de pace sau război, sau, după caz, la îndeplinirea serviciului militar;

k) serviciu public – activitatea organizată sau autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii, după caz, a unui interes public;

Scanned with OKEN Scanner

l) act de comandament cu caracter militar – actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activităţii din cadrul forţelor armate, specifice organizării militare, care presupun dreptul comandanţilor de a da ordine subordonaţilor în aspecte privitoare la conducerea trupei, în timp de pace sau război ori, după caz, la îndeplinirea serviciului militar;

m) serviciu public – activitatea organizată sau, după caz, autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii unui interes legitim public;

n) exces de putere – exercitarea dreptului de apreciere al autorităţilor publice prin încălcarea limitelor competenţei prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor şi libertăţilor cetăţenilor;

o) drept vătămat – orice drept prevăzut de Constituţie, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;

p) interes legitim privat – posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor şi previzibil, prefigurat;

r) interes legitim public – interesul care vizează ordinea de drept şi democraţia constituţională, garantarea drepturilor, libertăţilor şi îndatoririlor fundamentale ale cetăţenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenţei autorităţilor publice;

s) organisme sociale interesate – structuri neguvernamentale, sindicate, asociaţii, fundaţii şi altele asemenea, care au ca obiect de

---

l) interes public – interesul care vizează ordinea de drept şi democraţia constituţională, garantarea drepturilor, libertăţilor şi îndatoririlor fundamentale ale cetăţenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenţei autorităţilor publice;

m) exces de putere – exercitarea dreptului de apreciere, aparţinând autorităţilor administraţiei publice, prin încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale cetăţenilor, prevăzute de Constituţie sau de lege;

n) drept vătămat – orice drept fundamental prevăzut de Constituţie sau de lege, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;

o) interes legitim privat – posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor şi previzibil, prefigurat;

p) interes legitim public – posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept fundamental care se exercită în colectiv ori, după caz, în considerarea apărării unui interes public;

r) organisme sociale interesate – structuri neguvernamentale, sindicate, asociaţii, fundaţii şi altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecţia drepturilor diferitelor categorii de cetăţeni sau, după caz, buna funcţionare a serviciilor publice administrative;

s) pagubă iminentă – prejudiciu material viitor, dar previzibil cu evidenţă sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcţionării unei autorităţi publice ori a unui serviciu public;

ş) instanţă de executare – instanţă care a soluţionat fondul litigiului de contencios administrativ."

Scanned with OKEN Scanner

activitate protecţia drepturilor diferitelor categorii de cetăţeni sau, după caz, buna funcţionare a serviciilor publice administrative;

ş) pagubă iminentă – prejudiciul material viitor şi previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcţionării unei autorităţi publice sau a unui serviciu public;

t) cazuri bine justificate – împrejurările legate de starea de fapt şi de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privinţa legalităţii actului administrativ;

ţ) instanţă de executare – instanţa care a soluţionat fondul litigiului de contencios administrativ.

(2) Se asimilează actelor administrative unilaterale şi refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.

Art. 3. Tutela administrativă. (1) [1] Prefectul poate ataca direct în faţa instanţei de contencios administrativ actele emise de autorităţile administraţiei publice locale, dacă le consideră nelegale; acţiunea se formulează în termenul prevăzut la art. 11 alin. (1), care începe să curgă de la momentul comunicării actului către prefect şi în condiţiile prevăzute de prezenta lege. Acţiunea introdusă de prefect este scutită de taxa de timbru.

(2) Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici poate ataca în faţa instanţei de contencios administrativ actele autorităţilor publice centrale şi locale prin care se încalcă legislaţia privind funcţia publică, în condiţiile prezentei legi şi ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată.

(3) Până la soluţionarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) şi (2) este suspendat de drept.

Art. 4. [2] **Excepţia de nelegalitate.** (1) Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de

---

[1] Alin. (1) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conţinut: *„(1) Prefectul poate ataca, în termenele prevăzute la art. 11, în faţa instanţei de contencios administrativ, actele emise de autorităţile administraţiei publice locale, dacă le consideră nelegale."*

[2] Alin. (1)-(3) ale art. 4 sunt reproduce astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 5 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1)-(3) aveau următorul conţinut: *„(1) Legalitatea*

Scanned with OKEN Scanner

excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza. Încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze.

(2) Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a emitentului. În cazul în care excepția de nelegalitate vizează un act administrativ unilateral emis anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cauzele de nelegalitate urmează a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.

(3) Soluția instanței de contencios administrativ este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare și se judecă de urgență și cu precădere.

(4) În cazul în care instanța de contencios administrativ a constatat nelegalitatea actului, instanța în fața căreia s-a ridicat excepția va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.

Art. 5. Actele nesupuse controlului și limitele controlului. (1) Nu pot fi atacate în contenciosul administrativ:

a) actele administrative ale autorităților publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul;

b) actele de comandament cu caracter militar.

---

unui act administrativ unilateral poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, va sesiza prin încheiere motivată instanța de contencios administrativ competentă, suspendând cauza.

(2) Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților.

(3) Soluția instanței de contencios administrativ este supusă recursului, care se declară în 48 de ore de la pronunțare ori de la comunicare și se judecă în 3 zile de la înregistrare, cu citarea părților prin publicitate."

Scanned with OKEN Scanner

(2) Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desfiinţarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.

(3) Actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgenţă, cele care privesc apărarea şi securitatea naţională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum şi pentru înlăturarea consecinţelor calamităţilor naturale, epidemiilor şi epizootiilor pot fi atacate numai pentru exces de putere.

(4) În litigiile prevăzute la alin. (3) nu sunt aplicabile prevederile art. 14 şi 21.

Art. 6. Actele administrativ-jurisdicţionale. (1) Jurisdicţiile administrative speciale sunt facultative şi gratuite.

(2) [1] Actele administrative susceptibile, potrivit legii organice, să facă obiectul unei jurisdicţii speciale administrative pot fi atacate la instanţa de contencios administrativ, cu respectarea dispoziţiilor art. 7 alin. (1), dacă partea înţelege să nu exercite procedura administrativ-jurisdicţională.

(3) Actul administrativ-jurisdicţional pentru care, prin lege organică specială, se prevede o cale de atac în faţa unei alte jurisdicţii administrative speciale poate fi atacat direct la instanţa de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea înţelege să renunţe la calea administrativ-jurisdicţională de atac.

---

[1] Alin. (2)-(4) ale art. 6 sunt reproduce astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 6 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (2)-(4) aveau următorul conţinut: *„(2) Actele administrativ-jurisdicţionale pot fi atacate direct la instanţa de contencios administrativ competentă potrivit art. 10, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea nu exercită căile administrativ-jurisdicţionale de atac.*

(3) Dacă partea care a optat pentru jurisdicţia administrativă specială înţelege să nu utilizeze calea administrativ-jurisdicţională de atac, va notifica aceasta organului administrativ-jurisdicţional competent. Termenul prevăzut la alin. (2) începe să curgă de la data notificării.

(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicţia administrativă specială înţelege să renunţe la calea administrativ-jurisdicţională în timpul soluţionării acestui litigiu, va notifica intenţia sa organului administrativ-jurisdicţional sesizat, care emite o decizie ce atestă renunţarea la jurisdicţia administrativă specială. Termenul prevăzut la alin. (2) începe să curgă de la data comunicării acestei decizii."

Scanned with OKEN Scanner

(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială sau pentru calea de atac la un alt organ administrativ-jurisdicțional înțelege să renunțe la aceasta în timpul soluționării litigiului, este obligată să notifice decizia de renunțare organului administrativ-jurisdicțional în cauză. Partea sesizează instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la notificare. În această situație, procedura administrativă prealabilă prevăzută de art. 7 nu se mai efectuează.

Scanned with OKEN Scanner

(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială sau pentru calea de atac la un alt organ administrativ-jurisdicțional înțelege să renunțe la aceasta în timpul soluționării litigiului, este obligată să notifice decizia de renunțare organului administrativ-jurisdicțional în cauză. Partea sesizează instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la notificare. În această situație, procedura administrativă prealabilă prevăzută de art. 7 nu se mai efectuează.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul II. Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ

Art. 7. Procedura prealabilă. (1) [1] Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

(1[1]) [2] În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă şi persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoştință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).

(5) [3] În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții

---

[1] Alin. (1) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conținut: *„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egală măsură organului ierarhic superior, dacă acesta există."*

[2] Alin. (1[1]) al art. 7 a fost introdus prin art. I pct. 8 din Legea nr. 262/2007.

[3] Alin. (5) şi (6) ale art. 7 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 9 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (5) şi (6) aveau următorul conținut: *„(5) În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile celor vătămați prin ordonanțe sau*

Scanned with OKEN Scanner

din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător. În acest caz, plângerea trebuie făcută în termenul de 6 luni prevăzut la alin. (7), care va începe să curgă:

a) de la data încheierii contractului, în cazul litigiilor legate de încheierea lui;

b) de la data modificării contractului sau, după caz, de la data refuzului cererii de modificare făcute de către una dintre părți, în cazul litigiilor legate de modificarea contractului;

c) de la data încălcării obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de executarea contractului;

d) de la data expirării duratei contractului sau, după caz, de la data apariției oricărei alte cauze care atrage stingerea obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de încetarea contractului;

e) de la data constatării caracterului interpretabil al unei clauze contractuale, în cazul litigiilor legate de interpretarea contractului.

(7) Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție.

Art. 8. Obiectul acțiunii judiciare. (1) [1] Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act admi-

---

dispoziții din ordonanțe, precum și în cazul prevăzut la art. 4 alin. (2), nu este obligatorie procedura prealabilă.

(6) Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contractele administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile din Codul de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător."

[1] Alin. (1) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conținut: *„(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale.*

Scanned with OKEN Scanner

roduce, pentru motive temeinice, şi peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripţie.

Art. 8. Obiectul acţiunii judiciare. (1) [1] Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act admi-

---

dispoziţii din ordonanţe, precum şi în cazul prevăzut la art. 4 alin. (2), nu este obligatorie procedura prealabilă.

(6) Plângerea prealabilă în cazul acţiunilor care au ca obiect contractele administrative are semnificaţia concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispoziţiile din Codul de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător."

[1] Alin. (1) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conţinut: *„(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulţumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorităţii publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanţa de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate şi, eventual, reparaţii pentru daune morale.*

Scanned with OKEN Scanner

nistrativ unilateral, nemulţumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanţa de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate şi, eventual, reparaţii pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanţei de contencios administrativ şi cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluţionarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluţionare a unei cereri, precum şi prin refuzul de efectuare a unei anumite operaţiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

(1¹) [1)] Persoanele fizice şi persoanele juridice de drept privat pot formula capete de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

(1²) Prin derogare de la dispoziţiile alin. (1), acţiunile întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autorităţii pârâte să emită un act sau un alt înscris, respectiv să efectueze o anumită operaţiune administrativă, sub sancţiunea penalităţilor de întârziere sau a amenzii, prevăzute la art. 24 alin. (2).

(2) [2)] Instanţa de contencios administrativ este competentă să soluţioneze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum şi orice litigii legate de încheierea, modificarea, interpretarea, executarea şi încetarea contractului administrativ.

(3) La soluţionarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se are în vedere regula după care principiul libertăţii contractuale este subordonat principiului priorităţii interesului public.

De asemenea, se poate adresa instanţei de contencios administrativ şi cel care se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, prin nesoluţionarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluţionare a cererii."

[1)] Alin. (1¹) şi (1²) au fost introduse prin art. I pct. 11 din Legea nr. 262/2007.

[2)] Alin. (2) şi (3) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 12 din Legea nr. 282/2007. Anterior acestei modificări, alin. (2) şi (3) aveau următorul conţinut: *„(2) Instanţa de contencios administrativ este competentă să soluţioneze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum şi orice litigii legate de aplicarea şi executarea contractului administrativ.*

(3) La soluţionarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se va avea în vedere regula după care principiul libertăţii contractuale este subordonat principiului priorităţii interesului public."

Scanned with OKEN Scanner

administrativ, precum şi orice litigii legate de încheierea
interpretarea, executarea şi încetarea contractului administrativ.

(3) La soluţionarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se are în vedere regula după care principiul libertăţii contractuale este subordonat principiului priorităţii interesului public.

De asemenea, se poate adresa instanţei de contencios administrativ şi cel care se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, prin nesoluţionarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluţionare a cererii."

[1] Alin. (1[1]) şi (1[2]) au fost introduse prin art. I pct. 11 din Legea nr. 262/2007.

[2] Alin. (2) şi (3) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 12 din Legea nr. 282/2007. Anterior acestei modificări, alin. (2) şi (3) aveau următorul conţinut: *„(2) Instanţa de contencios administrativ este competentă să soluţioneze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum şi orice litigii legate de aplicarea şi executarea contractului administrativ.*

(3) La soluţionarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se va avea în vedere regula după care principiul libertăţii contractuale este subordonat principiului priorităţii interesului public."

Scanned with OKEN Scanner

Art. 9. Acţiunile împotriva ordonanţelor Guvernului. (1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanţe sau dispoziţii din ordonanţe introduce acţiune la instanţa de contencios administrativ, însoţită de excepţia de neconstituţionalitate.

(2) Instanţa de contencios administrativ, dacă apreciază că excepţia îndeplineşte condiţiile prevăzute de art. 29 alin. (1) şi (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, republicată, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituţională şi suspendă soluţionarea cauzei pe fond.

(3) [1] După pronunţarea Curţii Constituţionale, instanţa de contencios administrativ repune cauza pe rol şi dă termen, cu citarea părţilor. Dacă ordonanţa sau o dispoziţie a acesteia a fost declarată neconstituţională, instanţa soluţionează fondul cauzei; în caz contrar, acţiunea se respinge ca inadmisibilă.

(4) În situaţia în care decizia de declarare a neconstituţionalităţii este urmarea unei excepţii ridicate în altă cauză, acţiunea poate fi introdusă direct la instanţa de contencios administrativ competentă, în limitele unui termen de decădere de un an, calculat de la data publicării deciziei Curţii Constituţionale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) [2] Acţiunea prevăzută de prezentul articol poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanţe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum şi, după caz, obligarea unei autorităţi publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operaţiuni administrative.

---

[1] Alin. (3) şi (4) ale art. 9 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) şi (4) aveau următorul conţinut: *„(3) Instanţa de contencios administrativ, după pronunţarea Curţii Constituţionale, repune cauza pe rol şi va da termen, cu citarea părţilor, numai dacă ordonanţa sau o dispoziţie a acesteia a fost declarată neconstituţională. În caz contrar, respinge acţiunea ca inadmisibilă pe fond.*

(4) În situaţia în care decizia de declarare a neconstituţionalităţii este urmarea unei excepţii ridicate în altă cauză, sesizarea instanţei de contencios administrativ se va face în condiţiile art. 7 alin. (5) şi ale art. 11 alin. (1) şi (2), cu precizarea că termenele încep să curgă de la data publicării deciziei Curţii Constituţionale în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

[2] Alin. (5) al art. 9 a fost introdus prin art. I pct. 14 din Legea nr. 262/2007.

Scanned with OKEN Scanner

Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative.

---

[1] Alin. (3) și (4) ale art. 9 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) și (4) aveau următorul conținut: *„(3) Instanța de contencios administrativ, după pronunțarea Curții Constituționale, repune cauza pe rol și va da termen, cu citarea părților, numai dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională. În caz contrar, respinge acțiunea ca inadmisibilă pe fond.*

(4) În situația în care decizia de declarare a neconstituționalității este urmarea unei excepții ridicate în altă cauză, sesizarea instanței de contencios administrativ se va face în condițiile art. 7 alin. (5) și ale art. 11 alin. (1) și (2), cu precizarea că termenele încep să curgă de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I."

[2] Alin. (5) al art. 9 a fost introdus prin art. I pct. 14 din Legea nr. 262/2007.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 10. Instanța competentă. (1) [1] Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 500.000 de lei se soluționează în fond de către tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 500.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel. Completul de judecată este format din 2 judecători.

(2) Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.

(3) Reclamantul se poate adresa instanței de la domiciliul său sau celei de la domiciliul pârâtului. Dacă reclamantul a optat pentru instanța de la domiciliul pârâtului, nu se poate invoca excepția necompetenței teritoriale.

Art. 11. Termenul de introducere a acțiunii. (1) [2] Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract

---

[1] Alin. (1) și (2) ale art. 10 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 15 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) și (2) aveau următorul conținut: *„(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale și accesorii ale acestora, de până la 500.000 lei (RON), se soluționează, în fond, de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale și accesorii ale acestora, mai mari de 500.000 lei (RON), se soluționează, în fond, de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege specială nu se prevede altfel.*

(2) Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege specială nu se prevede altfel."

[2] Alin. (1) și (2) ale art. 11 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 16 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) și (2) aveau următorul conținut:

Scanned with OKEN Scanner

(3) Reclamantul se poate adresa instanței de la domiciliul [redacted] de la domiciliul pârâtului. Dacă reclamantul a optat pentru instanța de la domiciliul pârâtului, nu se poate invoca excepția necompetenței teritoriale.

Art. 11. Termenul de introducere a acțiunii. (1) [2] Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract

---

[1] Alin. (1) și (2) ale art. 10 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 15 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) și (2) aveau următorul conținut: *„(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale și accesorii ale acestora, de până la 500.000 lei (RON), se soluționează, în fond, de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale și accesorii ale acestora, mai mari de 500.000 lei (RON), se soluționează, în fond, de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege specială nu se prevede altfel.*

(2) Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege specială nu se prevede altfel."

[2] Alin. (1) și (2) ale art. 11 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 16 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) și (2) aveau următorul conținut:

Scanned with OKEN Scanner

administrativ, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;

b) data comunicării refuzului nejustificat de soluţionare a cererii;

c) data expirării termenului de soluţionare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluţionare a cererii;

d) data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluţionarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

e) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă şi peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoştinţă, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.

(2[1]) [1)] În cazul suspendării, potrivit legii speciale, a procedurii de soluţionare a plângerii prealabile, termenul prevăzut la alin. (1) curge după reluarea procedurii, de la momentul finalizării acesteia sau de la data expirării termenului legal de soluţionare, după caz, dacă a expirat termenul prevăzut la alin. (2).

(3) În cazul acţiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, termenul curge de la data când s-a cunoscut existenţa actului nelegal, fiind aplicabile în mod corespunzător prevederile alin. (2).

„(1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual sau recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data primirii răspunsului la plângerea prealabilă sau, după caz, data comunicării refuzului, considerat nejustificat, de soluţionare a cererii;

b) data expirării termenului legal de soluţionare a cererii, fără a depăşi termenul prevăzut la alin. (2);

c) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ unilateral, cererea poate fi introdusă şi peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data emiterii actului."

[1)] Alin. (2[1]) al art. 11 a fost introdus prin art. I pct. 17 din Legea nr. 262/2007.

Scanned with OKEN Scanner

expirării termenului legal de soluționare, după caz, dacă a expirat termenul prevăzut la alin. (2).

(3) În cazul acțiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agenția Națională a Funcționarilor Publici, termenul curge de la data când s-a cunoscut existența actului nelegal, fiind aplicabile în mod corespunzător prevederile alin. (2).

„(1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data primirii răspunsului la plângerea prealabilă sau, după caz, data comunicării refuzului, considerat nejustificat, de soluționare a cererii;

b) data expirării termenului legal de soluționare a cererii, fără a depăși termenul prevăzut la alin. (2);

c) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ unilateral, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data emiterii actului."

[1] Alin. (2[1]) al art. 11 a fost introdus prin art. I pct. 17 din Legea nr. 262/2007.

Scanned with OKEN Scanner

(4) Ordonanţele sau dispoziţiile din ordonanţe care se consideră a fi neconstituţionale, precum şi actele administrative cu caracter normativ care se consideră a fi nelegale pot fi atacate oricând.

(5) Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripţie, iar termenul prevăzut la alin. (2) este termen de decădere.

Art. 12. [1] **Documentele necesare.** Reclamantul anexează la acţiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorităţii publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale. În situaţia în care reclamantul nu a primit niciun răspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul şi data înregistrării la autoritatea publică, precum şi orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii prealabile, dacă acest demers era obligatoriu. În situaţia în care reclamantul introduce acţiune împotriva autorităţii care refuză să pună în executare actul administrativ emis în urma soluţionării favorabile a cererii ori a plângerii prealabile, va depune la dosar şi copia certificată după acest act.

Art. 13. Citarea părţilor, relaţii. (1) [2] La primirea cererii, instanţa dispune citarea părţilor şi poate cere autorităţii al cărei act este atacat să îi comunice de urgenţă acel act, împreună cu întreaga documentaţie care a stat la baza emiterii lui, precum şi orice alte lucrări necesare pentru soluţionarea cauzei.

(2) În situaţia în care reclamant este un terţ în sensul art. 1 alin. (2) sau când acţiunea este introdusă de Avocatul Poporului ori de Ministerul Public, instanţa va cere autorităţii publice emitente să îi comunice de

---

[1] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 12 avea următorul conţinut: *„Art. 12. Documentele necesare. Reclamantul va anexa la acţiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorităţii publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale. În situaţia în care reclamantul nu a primit nici un răspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul şi data înregistrării la autoritatea publică, precum şi orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii prealabile."*

[2] Alin. (1) al art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) aveau următorul conţinut: *„(1) La primirea cererii, instanţa va dispune citarea părţilor şi va putea cere autorităţii al cărei act este atacat să îi comunice de urgenţă acel act, împreună cu întreaga documentaţie care a stat la baza emiterii lui, precum şi orice alte lucrări necesare pentru soluţionarea cauzei."*

Scanned with OKEN Scanner

a stat la baza emiterii lui, precum şi orice alte lucrări neces[illegible] soluţionarea cauzei.

(2) În situaţia în care reclamant este un terţ în sensul art. 1 alin. (2) sau când acţiunea este introdusă de Avocatul Poporului ori de Ministerul Public, instanţa va cere autorităţii publice emitente să îi comunice de

---

[1] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 12 avea următorul conţinut: *„Art. 12. Documentele necesare. Reclamantul va anexa la acţiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorităţii publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale. În situaţia în care reclamantul nu a primit nici un răspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul şi data înregistrării la autoritatea publică, precum şi orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii prealabile."*

[2] Alin. (1) al art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) aveau următorul conţinut: *„(1) La primirea cererii, instanţa va dispune citarea părţilor şi va putea cere autorităţii al cărei act este atacat să îi comunice de urgenţă acel act, împreună cu întreaga documentaţie care a stat la baza emiterii lui, precum şi orice alte lucrări necesare pentru soluţionarea cauzei."*

Scanned with OKEN Scanner

urgență actul atacat împreună cu documentația care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

(3) [1] În mod corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, se procedează și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.

(4) Dacă autoritatea publică nu trimite în termenul stabilit de instanță lucrările cerute, conducătorul acesteia va fi obligat, prin încheiere interlocutorie, să plătească statului, cu titlu de amendă judiciară, 10% din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.

Art. 14. [2] **Suspendarea executării actului.** (1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.

---

[1] Alin. (3) al art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) avea următorul conținut: *„(3) În mod corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, se va proceda și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim."*

[2] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 14 avea următorul conținut: *„Art. 14. Suspendarea executării actului. (1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, odată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.*

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ de importanță națională, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Încheierea sau, după caz, sentința prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare."

Scanned with OKEN Scanner

citarea părților. suspendare, de urgență și cu

---

[1] Alin. (3) al art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) avea următorul conținut: *„(3) În mod corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, se va proceda și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim."*

[2] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 14 avea următorul conținut: *„Art. 14. Suspendarea executării actului. (1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, odată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.*

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ de importanță națională, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Încheierea sau, după caz, sentința prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare."

Scanned with OKEN Scanner

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept, în acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.

Art. 15. Solicitarea suspendării prin acțiunea principală. (1) [1] Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)-(7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

---

[1] Alin. (1) și (2) ale art. 15 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 21 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) și (2) aveau următorul conținut: *„(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța va putea dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.*

(2) Dispozițiile alin. (2) și (4) ale art. 14 se aplică în mod corespunzător"

Scanned with OKEN Scanner

acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)-(7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

---

[1] Alin. (1) şi (2) ale art. 15 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 21 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) şi (2) aveau următorul conținut: *„(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant şi prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța va putea dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă şi irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.*

(2) Dispozițiile alin. (2) şi (4) ale art. 14 se aplică în mod corespunzător."

Scanned with OKEN Scanner

(4) [1] În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).

Art. 16. Introducerea în cauză a funcționarului. (1) [2] Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă.

(2) Persoana acționată astfel în justiție îl poate chema în garanție pe superiorul său ierarhic, de la care a primit ordin scris să elaboreze sau să nu elaboreze actul.

Art. 16[1]. [3] Introducerea în cauză a altor subiecte de drept. Instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune în discuție, din oficiu, necesitatea introducerii în cauză a acestora, precum și a altor subiecte de drept.

Art. 17. Judecarea cererilor. (1) Cererile adresate instanței se judecă de urgență și cu precădere în ședință publică, în completul stabilit de lege.

(2) Pentru cererile formulate în baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevăzute de Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, pentru cauzele neevaluabile în bani, cu excepția celor care au ca obiect contractele administrative, care se vor taxa la valoare.

---

[1] Alin. (4) al art. 15 a fost introdus prin art. I pct. 22 din Legea nr. 262/2007.

[2] Alin. (1) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 23 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conținut: *„(1) Cererile în justiție prevăzute de prezenta lege vor putea fi formulate și personal împotriva persoanei fizice care a elaborat, a emis sau a încheiat actul ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă va putea fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică respectivă."*

[3] Art. 16[1] a fost introdus prin art. I pct. 24 din Legea nr. 262/2007.

Scanned with OKEN Scanner

Judecarea cererilor. (1) Cererile adresate instanţei se judecă
ţă şi cu precădere în şedinţă publică, în completul stabilit de lege.

(2) Pentru cererile formulate în baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevăzute de Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările şi completările ulterioare, pentru cauzele neevaluabile în bani, cu excepţia celor care au ca obiect contractele administrative, care se vor taxa la valoare.

---

[1] Alin. (4) al art. 15 a fost introdus prin art. I pct. 22 din Legea nr. 262/2007.

[2] Alin. (1) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 23 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conţinut: *„(1) Cererile în justiţie prevăzute de prezenta lege vor putea fi formulate şi personal împotriva persoanei fizice care a elaborat, a emis sau a încheiat actul ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acţiunea se admite, persoana respectivă va putea fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică respectivă."*

[3] Art. 16[1] a fost introdus prin art. I pct. 24 din Legea nr. 262/2007.

Scanned with OKEN Scanner

(3) [1] Hotărârile se redactează şi se motivează în cel mult 30 de zile de la pronunţare.

Art. 18. Soluţiile pe care le poate da instanţa. (1) [2] Instanţa, soluţionând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operaţiune administrativă.

(2) Instanţa este competentă să se pronunţe, în afara situaţiilor prevăzute la art. 1 alin. (6), şi asupra legalităţii operaţiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecăţii.

(3) În cazul soluţionării cererii, instanţa va hotărî şi asupra despăgubirilor pentru daunele materiale şi morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

(4) Atunci când obiectul acţiunii în contencios administrativ îl formează un contract administrativ, în funcţie de starea de fapt, instanţa poate:

a) dispune anularea acestuia, în tot sau în parte;

b) obliga autoritatea publică să încheie contractul la care reclamantul este îndrituit;

c) impune uneia dintre părţi îndeplinirea unei anumite obligaţii;

d) suplini consimţământul unei părţi, când interesul public o cere;

e) obliga la plata unor despăgubiri pentru daunele materiale şi morale.

(5) [3] Soluţiile prevăzute la alin. (1) şi alin. (4) lit. b) şi c) pot fi stabilite sub sancţiunea unei penalităţi aplicabile părţii obligate, pentru fiecare zi de întârziere.

---

[1] Alin. (3) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 25 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) avea următorul conţinut: *„(3) Hotărârile vor fi redactate şi motivate de urgenţă, în cel mult 10 zile de la pronunţare."*

[2] Alin. (1) şi (2) ale art. 18 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 26 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) şi (2) aveau următorul conţinut: *„(1) Instanţa, soluţionând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverinţă sau orice alt înscris.*

(2) Instanţa este competentă să se pronunţe, în afara situaţiilor prevăzute la art. 1 alin. (8), şi asupra legalităţii actelor sau operaţiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecăţii."

[3] Alin. (5) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 26 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (5) avea următorul conţinut: *„(5) Soluţiile*

Scanned with OKEN Scanner

c) impune uneia dintre părți indepli[redacted]

d) suplini consimțământul unei părți, când [redacted];

e) obliga la plata unor despăgubiri pentru daunele materiale și morale.

(5) [3] Soluțiile prevăzute la alin. (1) și alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități aplicabile părții obligate, pentru fiecare zi de întârziere.

---

[1] Alin. (3) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 25 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) avea următorul conținut: *„(3) Hotărârile vor fi redactate și motivate de urgență, în cel mult 10 zile de la pronunțare."*

[2] Alin. (1) și (2) ale art. 18 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 26 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) și (2) aveau următorul conținut: *„(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris.*

(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (8), și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecății."

[3] Alin. (5) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 26 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (5) avea următorul conținut: *„(5) Soluțiile*

Scanned with OKEN Scanner

(6) [1] În toate situaţiile, instanţa poate stabili, prin dispozitiv, la cererea părţii interesate, un termen de executare, precum şi amenda prevăzută la art. 24 alin. (2).

Art. 19. Termenul de prescripţie pentru despăgubiri. (1) Când persoana vătămată a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în acelaşi timp şi despăgubiri, termenul de prescripţie pentru cererea de despăgubire curge de la data la care acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei.

(2) Cererile se adresează instanţelor de contencios administrativ competente, în terménul de un an prevăzut la art. 11 alin. (2).

(2[1]) [2] Dispoziţiile alin. (1) şi (2) se aplică, în mod corespunzător, şi contractelor administrative.

(3) Cererile prevăzute la alin. (2) se supun normelor prezentei legi în ceea ce priveşte procedura de judecată şi taxele de timbru.

Art. 20. Recursul. (1) [3] Hotărârea pronunţată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) Recursul suspendă executarea şi se judecă de urgenţă.

(3) [4] În cazul admiterii recursului, instanţa de recurs, modificând sau casând sentinţa, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanţe a fost pronunţată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanţă.

---

prevăzute la alin. (1) şi la alin. (4) lit. b) şi c) pot fi stabilite sub sancţiunea unei penalităţi pentru fiecare zi de întârziere."

[1] Alin. (6) al art. 18 a fost introdus prin art. I pct. 27 din Legea nr. 262/2007.

[2] Alin. (2[1]) al art. 19 a fost introdus prin art. I pct. 28 din Legea nr. 262/2007.

[3] Alin. (1) al art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conţinut: *„(1) Hotărârea pronunţată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la pronunţare ori de la comunicare."*

[4] Alin. (3) al art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) avea următorul conţinut: *„(3) În cazul admiterii recursului, instanţa de recurs, casând sentinţa, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanţe a fost dată cu încălcarea dispoziţiilor referitoare la competenţa materială din prezenta lege, cauza se va trimite la instanţa competentă. Când hotărârea primei instanţe a fost pronunţată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanţă."*

Scanned with OKEN Scanner

trimitere. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță.

---

prevăzute la alin. (1) și la alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități pentru fiecare zi de întârziere."

[1] Alin. (6) al art. 18 a fost introdus prin art. I pct. 27 din Legea nr. 262/2007.

[2] Alin. (2[1]) al art. 19 a fost introdus prin art. I pct. 28 din Legea nr. 262/2007.

[3] Alin. (1) al art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (1) avea următorul conținut: *„(1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la pronunțare ori de la comunicare."*

[4] Alin. (3) al art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) avea următorul conținut: *„(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanțe a fost dată cu încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială din prezenta lege, cauza se va trimite la instanța competentă. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță."*

Scanned with OKEN Scanner

Art. 21. [1] **Căile extraordinare de atac.** (1) Împotriva soluțiilor definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de contencios administrativ se pot exercita căile de atac prevăzute de Codul de procedură civilă.

(2) Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar, reglementat de art. 148 alin. (2), coroborat cu art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată. Cererea de revizuire se introduce în termen de 15 zile de la comunicare, care se face, prin derogare de la regula consacrată de art. 17 alin. (3), la cererea temeinic motivată a părții interesate, în termen de 15 zile de la pronunțare. Cererea de revizuire se soluționează de urgență și cu precădere, într-un termen maxim de 60 de zile de la înregistrare.

---

[1] Art. 21 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 30 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 21 avea următorul conținut: *„**Art. 21. Judecarea recursului în situații deosebite.** (1) Recurentul, în situații deosebite, cum ar fi împlinirea termenului până la care își poate valorifica dreptul pretins, va putea solicita președintelui instanței competente să soluționeze recursul și stabilirea termenului de judecată a recursului chiar înainte de primirea dosarului.*

(2) Cererea de fixare a unui termen de urgență, însoțită de dovada înregistrării recursului la instanța de fond, se soluționează în termen de 24 de ore de la prezentarea acesteia președintelui instanței de recurs.

(3) Soluția de admitere a cererii se comunică de îndată instanței de fond, care are obligația redactării hotărârii atacate, a comunicării acesteia părților, precum și a expedierii dosarului, într-un termen de 5 zile.

(4) Motivarea recursului se poate face, sub sancțiunea nulității pentru tardivitate, în termen de două zile de la comunicare.

(5) Procedura de citare a părților și de comunicare a motivelor de recurs se va efectua cu prescurtarea termenului la 48 de ore, prin agent procedural sau prin orice mijloc rapid de comunicare a informațiilor scrise."

Scanned with OKEN Scanner

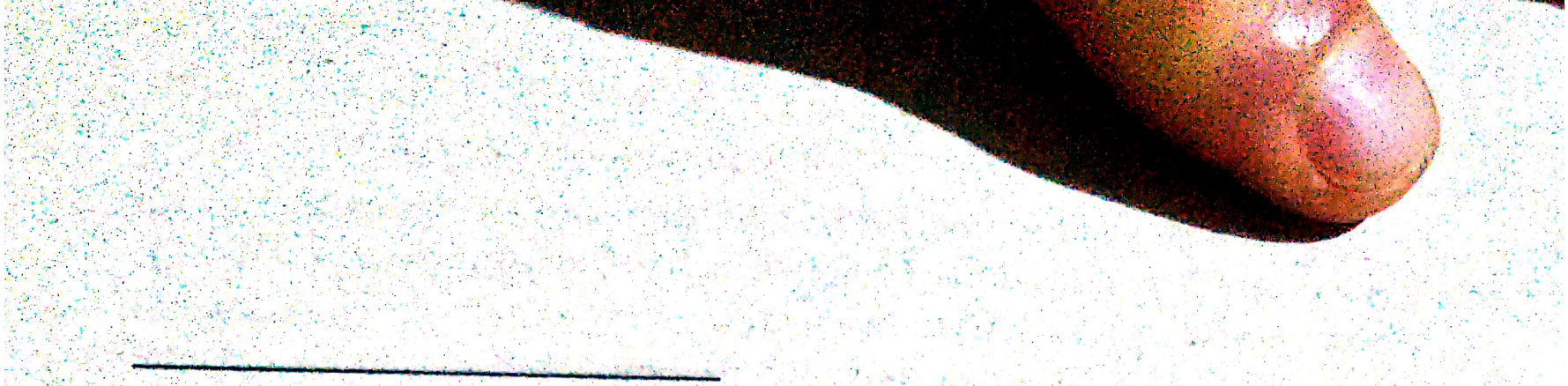

[1] Art. 21 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 30 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 21 avea următorul conținut: *„Art. 21. Judecarea recursului în situații deosebite. (1) Recurentul, în situații deosebite, cum ar fi împlinirea termenului până la care își poate valorifica dreptul pretins, va putea solicita președintelui instanței competente să soluționeze recursul și stabilirea termenului de judecată a recursului chiar înainte de primirea dosarului.*

(2) Cererea de fixare a unui termen de urgență, însoțită de dovada înregistrării recursului la instanța de fond, se soluționează în termen de 24 de ore de la prezentarea acesteia președintelui instanței de recurs.

(3) Soluția de admitere a cererii se comunică de îndată instanței de fond, care are obligația redactării hotărârii atacate, a comunicării acesteia părților, precum și a expedierii dosarului, într-un termen de 5 zile.

(4) Motivarea recursului se poate face, sub sancțiunea nulității pentru tardivitate, în termen de două zile de la comunicare.

(5) Procedura de citare a părților și de comunicare a motivelor de recurs se va efectua cu prescurtarea termenului la 48 de ore, prin agent procedural sau prin orice mijloc rapid de comunicare a informațiilor scrise."

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul III. Procedura de executare

Art. 22. [1] **Titlul executoriu.** Hotărârile judecătoreşti definitive şi irevocabile prin care s-au respins acţiunile formulate potrivit dispoziţiilor prezentei legi şi s-au acordat cheltuieli de judecată se învestesc cu formulă executorie şi se execută silit, potrivit dreptului comun.

Art. 23. [2] **Obligaţia publicării.** Hotărârile judecătoreşti definitive şi irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii şi au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanţelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale judeţelor ori al municipiului Bucureşti, fiind scutite de plata taxelor de publicare.

Art. 24. [3] **Obligaţia executării.** (1) Dacă în urma admiterii acţiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite

---

[1] Art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 31 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 22 avea următorul conţinut: *„Art. 22. Titlul executoriu. Hotărârile judecătoreşti definitive şi irevocabile, prin care s-au admis acţiunile formulate potrivit dispoziţiilor prezentei legi, constituie titluri executorii."*

[2] Art. 23 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 32 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 23 avea următorul conţinut: *„Art. 23. Obligaţia publicării. Hotărârile judecătoreşti definitive şi irevocabile, prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ, sunt general obligatorii şi au putere numai pentru viitor. Ele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale judeţelor ori al municipiului Bucureşti, la cererea instanţei de executare ori a reclamantului, fiind scutite de plata taxelor de publicitate."*

[3] Art. 24 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 33 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 24 avea următorul conţinut: *„Art. 24. Obligaţia executării. (1) Dacă în urma admiterii acţiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverinţă sau orice alt înscris, executarea hotărârii definitive şi irevocabile se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.*

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se va aplica conducătorului autorităţii publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.

(3) Neexecutarea sau nerespectarea hotărârilor judecătoreşti definitive şi irevocabile pronunţate de instanţa de contencios administrativ şi după aplicarea amenzii prevăzute la alin. (2) constituie infracţiune şi se sancţionează cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei (RON) la 10.000 lei (RON)."

Scanned with OKEN Scanner

taxelor de publicare.

Art. 24. [3] **Obligaţia executării.** (1) Dacă în urma admiterii acţiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite

---

[1] Art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 31 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 22 avea următorul conţinut: *„Art. 22. Titlul executoriu. Hotărârile judecătoreşti definitive şi irevocabile, prin care s-au admis acţiunile formulate potrivit dispoziţiilor prezentei legi, constituie titluri executorii."*

[2] Art. 23 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 32 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 23 avea următorul conţinut: *„Art. 23. Obligaţia publicării. Hotărârile judecătoreşti definitive şi irevocabile, prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ, sunt general obligatorii şi au putere numai pentru viitor. Ele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale judeţelor ori al municipiului Bucureşti, la cererea instanţei de executare ori a reclamantului, fiind scutite de plata taxelor de publicitate."*

[3] Art. 24 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 33 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 24 avea următorul conţinut: *„Art. 24. Obligaţia executării. (1) Dacă în urma admiterii acţiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverinţă sau orice alt înscris, executarea hotărârii definitive şi irevocabile se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.*

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se va aplica conducătorului autorităţii publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.

(3) Neexecutarea sau nerespectarea hotărârilor judecătoreşti definitive şi irevocabile pronunţate de instanţa de contencios administrativ şi după aplicarea amenzii prevăzute la alin. (2) constituie infracţiune şi se sancţionează cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei (RON) la 10.000 lei (RON)."

Scanned with OKEN Scanner

operaţiuni administrative, executarea hotărârii definitive şi irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorităţii publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.

(3) Neexecutarea din motive imputabile sau nerespectarea hotărârilor judecătoreşti definitive şi irevocabile pronunţate de instanţa de contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la data aplicării amenzii prevăzute la alin. (2), constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei.

Art. 25. Instanţa de executare. (1) Sancţiunea şi despăgubirile prevăzute la art. 24 alin. (2) se aplică, respectiv se acordă, de instanţa de executare, la cererea reclamantului. Hotărârea se ia în camera de consiliu, de urgenţă, cu citarea părţilor.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este scutită de taxa de timbru.

(3) [1] Hotărârea pronunţată de instanţa de executare poate fi atacată cu recurs, în termen de 5 zile de la comunicare.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică, în mod corespunzător, şi pentru punerea în executare a hotărârilor instanţelor de contencios administrativ date pentru soluţionarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.

Art. 26. [2] **Acţiunea în regres.** Conducătorul autorităţii publice se poate îndrepta cu acţiune împotriva celor vinovaţi de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovaţi sunt demnitari sau funcţionari publici, se aplică reglementările speciale.

---

[1] Alin. (3) al art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 34 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) avea următorul conţinut: *„(3) Hotărârea pronunţată de instanţa de executare poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunţare."*

[2] Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 35 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 26 avea următorul conţinut: *„Art. 26. Acţiunea în regres. Conducătorul autorităţii publice se poate îndrepta cu acţiune împotriva celor vinovaţi de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovaţi sunt funcţionari publici, se vor aplica reglementările speciale"*

Scanned with OKEN Scanner

date pentru soluționa[illegible]
administrative.

Art. 26. [2] **Acțiunea în regres.** Conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovați sunt demnitari sau funcționari publici, se aplică reglementările speciale.

---

[1] Alin. (3) al art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 34 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, alin. (3) avea următorul conținut: *„(3) Hotărârea pronunțată de instanța de executare poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare."*

[2] Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 35 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 26 avea următorul conținut: *„Art. 26. Acțiunea în regres. Conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovați sunt funcționari publici, se vor aplica reglementările speciale"*

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul IV. Dispoziţii tranzitorii şi finale

Art. 27. Judecarea cauzelor aflate pe rol. Cauzele aflate pe rolul instanţelor la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanţei.

Art. 28. [1] **Completarea cu dreptul comun.** (1) Dispoziţiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autorităţile publice, pe de o parte, şi persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte. Compatibilitatea aplicării normelor de procedură civilă se stabileşte de instanţă, cu prilejul soluţionării cauzei.

(2) Instanţa de contencios administrativ nu poate suspenda judecarea pricinii când s-a început urmărirea penală pentru o infracţiune săvârşită în legătură cu actul administrativ atacat, dacă reclamantul – persoană vătămată – stăruie în continuarea judecării pricinii.

(3) Acţiunile introduse de persoanele de drept public şi de orice autoritate publică, în apărarea unui interes public, precum şi cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase, cu excepţia situaţiei în care sunt formulate şi pentru apărarea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat.

Art. 29. Corelarea terminologică. Ori de câte ori într-o lege specială anterioară prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 sau generic la instanţa de contencios administrativ, trimiterea se va socoti făcută la dispoziţiile corespunzătoare din prezenta lege.

---

[1] Art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 36 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 28 avea următorul conţinut: *„Art. 28. Completarea cu dreptul comun. (1) Dispoziţiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autorităţile publice, pe de o parte, şi persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum şi cu procedura reglementată de prezenta lege. Compatibilitatea aplicării unor norme ale Codului de procedură civilă se stabileşte de instanţă, cu prilejul soluţionării excepţiilor.*

(2) Acţiunile introduse de Avocatul Poporului, de Ministerul Public, de prefect şi de Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, precum şi cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase."

Scanned with OKEN Scanner

împotriva acelor [illegible]
situației în care sunt formulate și pentru apărarea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat.

Art. 29. Corelarea terminologică. Ori de câte ori într-o lege specială anterioară prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 sau generic la instanța de contencios administrativ, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta lege.

---

[1] Art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 36 din Legea nr. 262/2007. Anterior acestei modificări, art. 28 avea următorul conținut: *„Art. 28. Completarea cu dreptul comun. (1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de prezenta lege. Compatibilitatea aplicării unor norme ale Codului de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării excepțiilor.*

(2) Acțiunile introduse de Avocatul Poporului, de Ministerul Public, de prefect și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase."

Scanned with OKEN Scanner

Art. 30. Dispoziţii tranzitorii. Până la constituirea tribunalelor administrativ-fiscale, litigiile se soluționează de secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor.

Art. 31. Intrarea în vigoare. (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeaşi dată se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 8 noiembrie 1990, cu modificările ulterioare, precum şi orice alte dispoziţii contrare.

Scanned with OKEN Scanner

Extras din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea şi completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2007

[...]

Art. II. (1) Cauzele aflate pe rolul instanţelor la data intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004 vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanţei. Prin excepţie, punerea în executare a hotărârilor definitive şi irevocabile pronunţate în temeiul Legii nr. 29/1990 şi neexecutate la data intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004 se face în conformitate cu prevederile acesteia.

(2) Dispoziţiile referitoare la excepţia de nelegalitate şi la garanţiile procesuale prevăzute de Legea nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, se aplică şi cauzelor aflate pe rolul instanţelor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Excepţia de nelegalitate poate fi invocată şi pentru actele administrative unilaterale emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, în forma sa iniţială, cauzele de nelegalitate urmând a fi analizate prin raportare la dispoziţiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.

Art. III. Hotărârile judecătoreşti pronunţate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive şi irevocabile fără soluţionarea pe fond a excepţiei de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. IV. (1) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va prezenta Parlamentului spre aprobare, în procedură de urgenţă, proiectele de legi pentru reglementarea diferitelor jurisdicţii administrative speciale.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispoziţiile art. 26 şi 26^1 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul şi instituţia prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 21 iulie 2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Scanned with OKEN Scanner

Art. V. Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Scanned with OKEN Scanner

1. Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale

republicată în
M. Of. nr. 643 din 16 iulie 2004

– extras –

[...]

5. Soluţionarea excepţiei de neconstituţionalitate ridicate în faţa instanţelor judecătoreşti sau de arbitraj comercial

Art. 29. (1) Curtea Constituţională decide asupra excepţiilor ridicate în faţa instanţelor judecătoreşti sau de arbitraj comercial privind neconstituţionalitatea unei legi sau ordonanţe ori a unei dispoziţii dintr-o lege sau dintr-o ordonanţă în vigoare, care are legătură cu soluţionarea cauzei în orice fază a litigiului şi oricare ar fi obiectul acestuia.

(2) Excepţia poate fi ridicată la cererea uneia dintre părţi sau, din oficiu, de către instanţa de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepţia poate fi ridicată de procuror în faţa instanţei de judecată, în cauzele la care participă.

(3) Nu pot face obiectul excepţiei prevederile constatate ca fiind neconstituţionale printr-o decizie anterioară a Curţii Constituţionale.

(4) Sesizarea Curţii Constituţionale se dispune de către instanţa în faţa căreia s-a ridicat excepţia de neconstituţionalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părţilor, opinia instanţei asupra excepţiei, şi va fi însoţită de dovezile depuse de părţi. Dacă excepţia a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând şi susţinerile părţilor, precum şi dovezile necesare.

(5) Pe perioada soluţionării excepţiei de neconstituţionalitate judecarea cauzei se suspendă.

Scanned with OKEN Scanner

(6) Dacă excepţia este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanţa respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curţii Constituţionale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanţa imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunţare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.

Notă: Prin Decizia nr. XXXVI/2006, publicată în M. Of. nr. 368 din 30 mai 2007, Secţiile Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie au admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general, stabilind că încheierile instanţelor de recurs de respingere, ca inadmisibile, a cererilor de sesizare a Curţii Constituţionale, cu soluţionarea unei excepţii de neconstituţionalitate, sunt supuse căii de atac a recursului, indiferent de faza procesuală în care au fost pronunţate.

În motivarea acestei decizii, Curtea reţine că, *„În cadrul procedurii reglementate de art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, se atribuie instanţei imediat superioare celei care a respins cererea de sesizare a Curţii Constituţionale o competenţă specială, limitată exclusiv la examinarea legalităţii şi temeiniciei încheierii pronunţate conform art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată.*

În condiţiile în care, în raport de dispoziţiile art. 146 lit. d) din Constituţia României şi de cele ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, o persoană nu poate sesiza direct Curtea Constituţională cu o excepţie de neconstituţionalitate, ci doar prin intermediul instanţei în faţa căreia a fost ridicată, este evident că raţiunea prevederilor art. 29 alin. (6), referitoare la recurs, a fost aceea de a supune controlului judiciar încheierile prin care s-a respins cererea de sesizare a Curţii Constituţionale, indiferent de faza procesuală în care au fost pronunţate, ca o garanţie în plus a liberului acces la justiţie.

Evident, în raport de reglementările legale specifice organizării judiciare existente, nu pot fi supuse controlului judiciar încheierile prin care s-a respins cererea de sesizare a Curţii Constituţionale, pronunţate de ultima instanţă în ierarhia instanţelor, cum ar fi, în materie penală, Completul de 9 judecători al Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi, în celelalte materii, secţiile acestei instanţe."

Art. 30. (1) Primind încheierea prevăzută la art. 29 alin. (4), preşedintele Curţii Constituţionale va desemna judecătorul-raportor şi va comunica încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituţională preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi Avocatului Poporului,

Scanned with OKEN Scanner

indicându-le data până la care pot să trimită punctul lor de vedere. Prevederile art. 17 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Judecătorul desemnat ca raportor, potrivit alin. (1), este obligat să ia măsurile necesare pentru administrarea probelor la data judecății.

(3) Judecata are loc la termenul stabilit, pe baza actelor cuprinse în dosar, cu înștiințarea părților și a Ministerului Public.

(4) Participarea procurorului la judecată este obligatorie.

(5) Părțile pot fi reprezentate prin avocați cu drept de a pleda la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 31. (1) Decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare este definitivă și obligatorie.

(2) În caz de admitere a excepției, Curtea se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate prevederile menționate în sesizare.

(3) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(4) Deciziile pronunțate în condițiile alin. (1) se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

[...]

Scanned with OKEN Scanner

2. Ordonanța de urgență nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite

publicată în
M. Of. nr. 291 din 25 aprilie 2003

➢ aprobată, cu modificări şi completări, prin **Legea nr. 486/2003** (M. Of. nr. 827 din 22 noiembrie 2003)

Art. 1. (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează procedura aprobării tacite ca modalitate alternativă de emitere sau reînnoire a autorizațiilor de către autoritățile administrației publice, având la bază următoarele obiective:

a) înlăturarea barierelor administrative din mediul de afaceri;

b) responsabilizarea autorităților administrației publice în vederea respectării termenelor stabilite de lege pentru emiterea autorizațiilor;

c) impulsionarea dezvoltării economice prin oferirea unor condiții cât mai favorabile întreprinzătorilor, implicând costuri de autorizare cât mai reduse;

d) combaterea corupției prin diminuarea arbitrarului în decizia administrației;

e) promovarea calității serviciilor publice prin simplificarea procedurilor administrative.

(2) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică, după caz:

a) procedurilor de emitere a autorizațiilor;

b) procedurilor de reînnoire a autorizațiilor;

c) procedurilor de reautorizare ca urmare a expirării termenului de suspendare a autorizațiilor sau a îndeplinirii măsurilor stabilite de organele de control competente.

Art. 2. (1) Procedura aprobării tacite se aplică tuturor autorizațiilor emise de autoritățile administrației publice, cu excepția celor emise în domeniul activităților nucleare, a celor care privesc regimul armelor de foc,

Scanned with OKEN Scanner

muniţiilor şi explozibililor, regimul drogurilor şi precursorilor, precum şi a autorizaţiilor din domeniul siguranţei naţionale.

(2) Guvernul poate stabili, prin hotărâre, la propunerea motivată a fiecărei autorităţi a administraţiei publice interesate, şi alte excepţii de la aplicarea procedurii aprobării tacite.

Art. 3. [1] (1) În sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, termenii şi expresiile de mai jos au următorul înţeles:

a) *autorizaţie* – actul administrativ emis de autorităţile administraţiei publice competente prin care se permite solicitantului desfăşurarea unei anumite activităţi, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii; noţiunea de autorizaţie include şi avizele, licenţele, permisele, aprobările sau alte asemenea operaţiuni administrative prealabile ori ulterioare autorizării;

b) *procedura aprobării tacite* – procedura prin care autorizaţia este considerată acordată dacă autoritatea administraţiei publice nu răspunde solicitantului în termenul prevăzut de lege pentru emiterea respectivei autorizaţii.

(2) Răspunsul negativ al autorităţii administraţiei publice competente, în termenul prevăzut de lege pentru emiterea autorizaţiei, nu echivalează cu aprobarea tacită.

Art. 4. (1) Autorităţile administraţiei publice care au competenţa de a emite autorizaţii au obligaţia de a afişa la sediul acestora sau pe pagina proprie de Internet, pentru fiecare tip de autorizaţie, următoarele informaţii:

a) formularul cererii care trebuie completată de către solicitant, precum şi modul de completare a acesteia;

b) lista cu toate documentele necesare pentru eliberarea autorizaţiei şi modul în care acestea trebuie prezentate autorităţii administraţiei publice;

c) toate informaţiile privind modul de întocmire a documentelor şi, dacă este cazul, indicarea autorităţilor administraţiei publice care au competenţa de a emite acte administrative ce fac parte din documentaţia ce trebuie depusă, precum: adresa, numărul de telefon sau fax, programul de lucru cu publicul.

(2) Obligaţia prevăzută la alin. (1) se aduce la îndeplinire în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 486/2003.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Informaţiile prevăzute la alin. (1) vor fi prezentate într-o formă clară, indicându-se, dacă este posibil, exemple concrete.

(4) Orice persoană interesată poate obţine o copie conţinând informaţiile prevăzute la alin. (1), autorităţile administraţiei publice putând elabora ghiduri privind procedura de autorizare şi constituirea documentaţiei care stă la baza emiterii unei autorizaţii.

Art. 5. În scopul simplificării procedurilor administrative, autorităţile administraţiei publice efectuează o analiză a tuturor condiţiilor cerute pentru emiterea autorizaţiilor şi identifică acele condiţii care nu sunt absolut necesare, în vederea eliminării sau a înlocuirii acestora cu declaraţii pe propria răspundere.

Art. 6. (1) Autorizaţia se consideră acordată sau, după caz, reînnoită dacă autoritatea administraţiei publice nu răspunde solicitantului în termenul prevăzut de lege pentru emiterea sau reînnoirea respectivei autorizaţii.

(2) Dacă legea nu prevede un termen pentru soluţionarea cererii de autorizare, autorităţile administraţiei publice sunt obligate să soluţioneze cererea de autorizare în termen de 30 de zile de la depunerea acesteia.

(3) Solicitantul autorizaţiei depune, o dată cu cererea, documentaţia completă, întocmită potrivit prevederilor legale care reglementează procedura de autorizare respectivă şi potrivit informaţiilor furnizate de autoritatea administraţiei publice în condiţiile art. 4 alin. (1).

(4) În cazul în care constată o neregularitate a documentaţiei depuse, autoritatea administraţiei publice va notifica acest fapt solicitantului autorizaţiei cu cel puţin 10 zile înainte de expirarea termenului prevăzut de lege pentru emiterea respectivei autorizaţii, dacă acest termen este mai mare de 15 zile, sau cu cel puţin 5 zile înainte de expirarea termenului prevăzut de lege pentru emiterea autorizaţiei, dacă acest termen este mai mic de 15 zile. Autoritatea administraţiei publice va preciza totodată şi modul de remediere a neregularităţii constatate.

(5) [1] Pentru situaţiile prevăzute la alin. (4), termenul de emitere sau, după caz, de reînnoire a autorizaţiei se prelungeşte în mod corespunzător cu 10 zile, respectiv cu 5 zile.

---

[1] Alin. (5) al art. 6 a fost introdus prin art. I pct. 2 din Legea nr. 486/2003.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 7. (1) După expirarea termenului stabilit de lege pentru emiterea autorizației și în lipsa unei comunicări scrise din partea autorității administrației publice, solicitantul poate desfășura activitatea, presta serviciul sau exercita profesia pentru care s-a solicitat autorizarea.

(2) Pentru obținerea documentului oficial prin care se permite desfășurarea activității, prestarea serviciului sau exercitarea profesiei, solicitantul se poate adresa autorității în cauză sau direct instanței judecătorești.

Art. 8. (1) În situația în care solicitantul s-a adresat, potrivit art. 7 alin. (2), autorității administrației publice în cauză, acesta îi aduce la cunoștință existența cazului de aprobare tacită cu privire la autorizație și solicită eliberarea documentului oficial prin care se permite desfășurarea unei activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii.

(2) În cazul în care autoritatea administrației publice respectivă nu răspunde sau refuză să elibereze documentul oficial prin care se permite desfășurarea unei activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, solicitantul se poate adresa instanței judecătorești potrivit procedurii stabilite prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. 9. (1) În situația în care solicitantul se adresează direct instanței judecătorești, potrivit art. 7 alin. (2), parcurgerea procedurii prevăzute la art. 8 nu este obligatorie.

(2) Cererea de chemare în judecată a autorității administrației publice având ca obiect constatarea aprobării tacite se introduce la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă.

(3) [1] Instanța va soluționa cererea în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acesteia, cu citarea părților. Participarea procurorului este obligatorie.

(4) Cererea este scutită de taxa de timbru.

Art. 10. (1) [2] Reclamantul depune la instanță, anexată la cererea de chemare în judecată, copia cererii de autorizare purtând numărul și data

---

[1] Alin. (3) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 486/2003

[2] Alin. (1) al art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 486/2003.

Scanned with OKEN Scanner

înregistrării la autoritatea administrației publice pârâte, însoțită de întreaga documentație depusă la aceasta.

(2) Autoritatea administrației publice poate invoca în apărarea sa existența unui răspuns adresat solicitantului autorizației în termenul prevăzut de lege sau, după caz, a notificării transmise potrivit art. 6 alin. (4).

Art. 11. (1) Dacă instanța constată existența răspunsului autorității administrației publice sau, după caz, a notificării transmise potrivit art. 6 alin. (4), purtând data poștei de la locul de expediere a corespondenței sau data la care solicitantul a luat cunoștință de răspuns, anterioare expirării termenului legal pentru emiterea autorizației, respinge cererea reclamantului.

(2) În cazul în care instanța constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență privind aprobarea tacită, pronunță o hotărâre prin care obligă autoritatea administrației publice să elibereze documentul oficial prin care se permite solicitantului să desfășoare o anumită activitate, să presteze un serviciu sau să exercite o profesie.

(3) Hotărârile se redactează în termen de 10 zile de la pronunțare și sunt irevocabile.

Art. 12. (1) Dacă, în urma admiterii acțiunii, autoritatea administrației publice nu îndeplinește obligația prevăzută la art. 11 alin. (2) în termenul stabilit prin hotărârea judecătorească, la cererea reclamantului, instanța poate obliga conducătorul autorității administrației publice în sarcina căreia s-a stabilit obligația la plata unei amenzi judiciare reprezentând 20% din salariul minim net pe economie pentru fiecare zi de întârziere, precum și la plata unor despăgubiri pentru daunele cauzate prin întârziere.

(2) Cererea se judecă de urgență și este scutită de taxa de timbru.

(3) Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 5 zile de la pronunțare.

Art. 13. (1) Dacă se solicită aplicarea amenzii judiciare prevăzute la art. 12 alin. (1), conducătorul autorității administrației publice poate chema în garanție persoanele vinovate de neexecutarea hotărârii.

(2) Pentru recuperarea despăgubirilor acordate potrivit art. 12 alin. (1) și suportate de autoritatea administrației publice, conducătorul acesteia poate introduce acțiune, potrivit dreptului comun, împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, dacă prin lege nu se dispune altfel.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 14. [1] (1) Constituie abatere disciplinară, dacă nu a fost săvârşită în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, să constituie infracţiune, fapta funcţionarului public sau a personalului contractual din vina căruia autoritatea administraţiei publice nu a răspuns în termenul prevăzut de lege, aplicându-se procedura aprobării tacite pentru acordarea sau reînnoirea unei autorizaţii, şi se sancţionează potrivit Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, cu modificările şi completările ulterioare, sau, după caz, potrivit legislaţiei muncii.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1) poate angaja şi răspunderea civilă, patrimonială sau penală, după caz, a funcţionarului public.

Art. 15. Fapta unei persoane de a invoca în faţa unei autorităţi sau instituţii publice existenţa unei autorizări ca urmare a procedurii aprobării tacite, omiţând cu ştiinţă prezentarea răspunsului sau a notificării primite în cadrul procesului de autorizare potrivit art. 6 alin. (4), constituie infracţiunea de fals în declaraţii şi se pedepseşte potrivit Codului penal.

Art. 15¹. [2] Fapta funcţionarului public care, având cunoştinţă de solicitarea de autorizare şi de documentaţia acesteia, cu bună ştiinţă nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de lege şi face să intervină prezumţia legală a aprobării tacite constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 15². [3] Exercitarea activităţilor prevăzute la art. 2 alin. (1) în afara autorizării exprese a autorităţii publice competente constituie infracţiunea prevăzută de art. 281 din Codul penal şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Art. 16. (1) În cazul în care, după obţinerea documentului oficial prin care se permite desfăşurarea unei activităţi, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, autoritatea administraţiei publice constată neîndeplinirea unor condiţii importante prevăzute pentru eliberarea autorizaţiei, nu va putea anula documentul, ci va notifica titularului, în cel mult 3 luni de la data expirării termenului legal pentru emiterea autorizaţiei, neregularităţile constatate, modul de remediere a tuturor deficienţelor

---

[1] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din Legea nr. 486/2003.
[2] Art. 15¹ a fost introdus prin art. I pct. 6 din Legea nr. 486/2003.
[3] Art. 15² a fost introdus prin art. I pct. 6 din Legea nr. 486/2003.

Scanned with OKEN Scanner

identificate, precum şi termenul în care titularul trebuie să respecte această obligaţie. Acest termen nu poate fi mai mic de 30 de zile.

(2) Autoritatea administraţiei publice va anula documentul oficial prin care se permite desfăşurarea unei activităţi, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, acordat potrivit procedurii reglementate de prezenta ordonanţă de urgenţă, în cazul în care constată neîndeplinirea unor condiţii care aduc o gravă atingere interesului public, siguranţei naţionale, ordinii sau sănătăţii publice şi care nu pot fi remediate sau în cazul în care deficienţele identificate nu au fost remediate în termenul stabilit potrivit alin. (1).

(3) Împotriva actului administrativ prin care se anulează documentul oficial titularul se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente.

Art. 16¹. [1] Autorităţile administraţiei publice competente au obligaţia de a controla modul de desfăşurare a activităţilor efectuate pe baza aprobării tacite şi de a lua măsurile legale ce se impun.

Art. 17. Procedura aprobării tacite se aplică cererilor de autorizare depuse după intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Art. 18. Prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

[1] Art. 16¹ a fost introdus prin art. I pct. 7 din Legea nr. 486/2003.

Scanned with OKEN Scanner

3. Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor

publicată în
M. Of. nr. 84 din 1 februarie 2002

➢ aprobată, cu modificări şi completări, prin **Legea nr. 233/2002** (M. Of. nr. 296 din 30 aprilie 2002), astfel cum a fost rectificată ulterior în M. Of. nr. 613 din 20 august 2002)

Art. 1. (1) [1] Prezenta ordonanță are ca obiect reglementarea modului de exercitare de către cetățeni a dreptului de a adresa autorităților şi instituțiilor publice petiții formulate în nume propriu, precum şi modul de soluționare a acestora.

(2) Dreptul de petiționare este recunoscut şi organizațiilor legal constituite, acestea putând formula petiții în numele colectivelor pe care le reprezintă.

Art. 2. [2] În sensul prezentei ordonanțe, prin *petiție* se înțelege cererea, reclamația, sesizarea sau propunerea formulată în scris ori prin poştă electronică, pe care un cetățean sau o organizație legal constituită o poate adresa autorităților şi instituțiilor publice centrale şi locale, serviciilor publice descentralizate ale ministerelor şi ale celorlalte organe centrale, companiilor şi societăților naționale, societăților comerciale de interes județean sau local, precum şi regiilor autonome, denumite în continuare *autorități şi instituții publice*.

Art. 3. Petițiile adresate autorităților şi instituțiilor publice prevăzute la art. 2 vor fi soluționate în termenele şi în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță.

---

[1] Alin. (1) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 233/2002.

[2] Art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 233/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 4. Conducătorii autorităţilor şi instituţiilor publice prevăzute la art. 2 sunt direct răspunzători de buna organizare şi desfăşurare a activităţii de primire, evidenţiere şi rezolvare a petiţiilor ce le sunt adresate, precum şi de legalitatea soluţiilor şi comunicarea acestora în termenul legal.

Art. 5. Pentru soluţionarea legală a petiţiilor ce le sunt adresate conducătorii autorităţilor şi instituţiilor publice sesizate vor dispune măsuri de cercetare şi analiză detaliată a tuturor aspectelor sesizate.

Art. 6. [1] (1) Autorităţile şi instituţiile publice prevăzute la art. 2 sunt obligate să organizeze un compartiment distinct pentru relaţii cu publicul, care să primească, să înregistreze, să se îngrijească de rezolvarea petiţiilor şi să expedieze răspunsurile către petiţionari.

(2) Compartimentul prevăzut la alin. (1) înaintează petiţiile înregistrate către compartimentele de specialitate, în funcţie de obiectul acestora, cu precizarea termenului de trimitere a răspunsului.

(3) Compartimentul prevăzut la alin. (1) este obligat să urmărească soluţionarea şi redactarea în termen a răspunsului.

(4) Expedierea răspunsului către petiţionar se face numai de către compartimentul pentru relaţii cu publicul, care se îngrijeşte şi de clasarea şi arhivarea petiţiilor.

Art. 6[1]. [2] Petiţiile greşit îndreptate vor fi trimise în termen de 5 zile de la înregistrare de către compartimentul prevăzut la art. 6 alin. (1) autorităţilor sau instituţiilor publice care au ca atribuţii rezolvarea problemelor sesizate, urmând ca petiţionarul să fie înştiinţat despre aceasta.

Art. 7. [3] Petiţiile anonime sau cele în care nu sunt trecute datele de identificare a petiţionarului nu se iau în considerare şi se clasează, potrivit prezentei ordonanţe.

Art. 8. (1) Autorităţile şi instituţiile publice sesizate au obligaţia să comunice petiţionarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiţiei, răspunsul, indiferent dacă soluţia este favorabilă sau nefavorabilă.

---

[1] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 233/2002.

[2] Art. 6[1] a fost introdus prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 233/2002.

[3] Art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 233/2002.

Scanned with OKEN Scanner

(2) [1] Pentru soluționarea petițiilor transmise, potrivit art. 6[1], de la alte autorități sau instituții publice, termenul de 30 de zile curge de la data înregistrării petiției la autoritatea sau instituția publică competentă.

Art. 9. În situația în care aspectele sesizate prin petiție necesită o cercetare mai amănunțită, conducătorul autorității sau instituției publice poate prelungi termenul prevăzut la art. 8 cu cel mult 15 zile.

Art. 10. [2] (1) În cazul în care un petiționar adresează aceleiași autorități sau instituții publice mai multe petiții, sesizând aceeași problemă, acestea se vor conexa, petentul urmând să primească un singur răspuns care trebuie să facă referire la toate petițiile primite.

(2) Dacă după trimiterea răspunsului se primește o nouă petiție de la același petiționar ori de la o autoritate sau instituție publică greșit sesizată, cu același conținut, aceasta se clasează, la numărul inițial făcându-se mențiune despre faptul că s-a răspuns.

Art. 11. În cazul în care prin petiție sunt sesizate anumite aspecte din activitatea unei persoane, aceasta nu poate fi soluționată de persoana în cauză sau de către un subordonat al acesteia.

Art. 12. (1) Repartizarea petițiilor în vederea soluționării lor de către personalul de specialitate se face de către șeful compartimentului căruia i s-a trimis petiția de către compartimentul prevăzut la alin. (1) al art. 6.

(2) Funcționarii publici și persoanele încadrate cu contract individual de muncă sunt obligate să rezolve numai petițiile care le sunt repartizate potrivit alin. (1), fiindu-le interzis să le primească direct de la petenți, să intervină sau să depună stăruință pentru soluționarea acestora în afara cadrului legal.

Art. 13. [3] Semnarea răspunsului se face de către conducătorul autorității sau instituției publice ori de persoana împuternicită de acesta, precum și de șeful compartimentului care a soluționat petiția. În răspuns se va indica, în mod obligatoriu, temeiul legal al soluției adoptate.

---

[1] Alin. (2) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 233/2002.

[2] Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 233/2002.

[3] Art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 233/2002, astfel cum acesta a fost rectificat ulterior.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 14. Semestrial autoritățile și instituțiile publice vor analiza activitatea proprie de soluționare a petițiilor, pe baza raportului întocmit de compartimentul prevăzut la alin. (1) al art. 6.

Art. 15. Constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sau, după caz, potrivit legislației muncii următoarele fapte:

a) nerespectarea termenelor de soluționare a petițiilor, prevăzute în prezenta ordonanță;

b) intervențiile sau stăruințele pentru rezolvarea unor petiții în afara cadrului legal;

c) [1] primirea direct de la petiționar a unei petiții, în vederea rezolvării, fără să fie înregistrată și fără să fie repartizată de șeful compartimentului de specialitate.

Art. 15[1]. [2] Modul de soluționare a petițiilor adresate Parlamentului și Președintelui României se face potrivit reglementărilor proprii.

Notă: A se vedea, în acest sens:
– art. 183-187 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea nr. 8/1994, republicat în M. Of. nr. 35 din 16 ianuarie 2006;
– art. 168-170 din Regulamentul Senatului, adoptat prin Hotărârea nr. 28/2005, publicată în M. Of. nr. 948 din 25 octombrie 2005, cu modificările ulterioare.

Art. 16. [3] *Abrogat.*

---

[1] Lit. c) de la art. 15 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 9 din Legea nr. 233/2002.

[2] Art. 15[1] a fost introdus prin art. unic pct. 10 din Legea nr. 233/2002.

[3] Art. 16 a fost abrogat prin art. unic pct. 11 din Legea nr. 233/2002.

Scanned with OKEN Scanner

4. Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

publicată în
M. Of. nr. 663 din 23 octombrie 2001

- rectificată în M. Of. nr. 145 din 26 februarie 2002;

modificată și completată ulterior prin:

- **Legea nr. 371/2006** pentru modificarea Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public (M. Of. nr. 837 din 11 octombrie 2006);
- **Legea nr. 380/2006** pentru modificarea și completarea Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public (M. Of. nr. 846 din 13 octombrie 2006);
- **Legea nr. 188/2007** pentru completarea art. 5 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public (M. Of. nr. 425 din 26 iunie 2007)

Cuprins **Art.**

Capitolul I. Dispoziții generale 1-2

Capitolul II. Organizarea și asigurarea accesului la informațiile de interes public 3-20

Secțiunea 1. Dispoziții comune privind accesul la informațiile de interes public 3-14

Secțiunea a 2-a. Dispoziții speciale privind accesul mijloacelor de informare în masă la informațiile de interes public 15-20

Capitolul III. Sancțiuni 21-22

Capitolul IV. Dispoziții tranzitorii și finale 23-25

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. Accesul liber şi neîngrădit al persoanei la orice informaţii de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relaţiilor dintre persoane şi autorităţile publice, în conformitate cu Constituţia României şi cu documentele internaţionale ratificate de Parlamentul României.

Art. 2. În sensul prezentei legi:

a) [1] prin *autoritate* sau *instituţie publică* se înţelege orice autoritate ori instituţie publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, companie naţională, precum şi orice societate comercială aflată sub autoritatea unei autorităţi publice centrale ori locale şi la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acţionar unic ori majoritar;

b) prin *informaţie de interes public* se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezultă din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei;

c) prin *informaţie cu privire la datele personale* se înţelege orice informaţie privind o persoană fizică identificată sau identificabilă.

Capitolul II. Organizarea şi asigurarea accesului la informaţiile de interes public

Secţiunea 1. Dispoziţii comune privind accesul la informaţiile de interes public

Art. 3. Asigurarea de către autorităţile şi instituţiile publice a accesului la informaţiile de interes public se face din oficiu sau la cerere, prin intermediul compartimentului pentru relaţii publice sau al persoanei desemnate în acest scop.

Art. 4. (1) Pentru asigurarea accesului oricărei persoane la informaţiile de interes public autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia de a organiza

[1] Lit. a) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 371/2006.

Scanned with OKEN Scanner

compartimente specializate de informare şi relaţii publice sau de a desemna persoane cu atribuţii în acest domeniu.

(2) Atribuţiile, organizarea şi funcţionarea compartimentelor de relaţii publice se stabilesc, pe baza dispoziţiilor prezentei legi, prin regulamentul de organizare şi funcţionare a autorităţii sau instituţiei publice respective.

Art. 5. (1) Fiecare autoritate sau instituţie publică are obligaţia să comunice din oficiu următoarele informaţii de interes public:

a) actele normative care reglementează organizarea şi funcţionarea autorităţii sau instituţiei publice;

b) structura organizatorică, atribuţiile departamentelor, programul de funcţionare, programul de audienţe al autorităţii sau instituţiei publice;

c) numele şi prenumele persoanelor din conducerea autorităţii sau a instituţiei publice şi ale funcţionarului responsabil cu difuzarea informaţiilor publice;

d) coordonatele de contact ale autorităţii sau instituţiei publice, respectiv: denumirea, sediul, numerele de telefon, fax, adresa de e-mail şi adresa paginii de Internet;

e) sursele financiare, bugetul şi bilanţul contabil;

f) programele şi strategiile proprii;

g) lista cuprinzând documentele de interes public;

h) lista cuprinzând categoriile de documente produse şi/sau gestionate, potrivit legii;

i) modalităţile de contestare a deciziei autorităţii sau a instituţiei publice în situaţia în care persoana se consideră vătămată în privinţa dreptului de acces la informaţiile de interes public solicitate.

(2) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să publice şi să actualizeze anual un buletin informativ care va cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (1).

(3) [1)] Autorităţile publice sunt obligate să dea din oficiu publicităţii un raport periodic de activitate, cel puţin anual, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(4) Accesul la informaţiile prevăzute la alin. (1) se realizează prin:

a) afişare la sediul autorităţii sau al instituţiei publice ori prin publicare în Monitorul Oficial al României sau în mijloacele de informare în masă, în publicaţii proprii, precum şi în pagina de Internet proprie;

[1)] Alin. (3) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost rectificat.

Scanned with OKEN Scanner

b) consultarea lor la sediul autorității sau al instituției publice, în spații special destinate acestui scop.

(5)[1] Autoritățile și instituțiile publice au obligația să pună la dispoziția persoanelor interesate contractele de privatizare încheiate după intrarea în vigoare a prezentei legi, prin consultarea la sediul acestora. Prevederile de mai sus nu se aplică în cazul contractelor de privatizare care se încadrează în sfera de aplicare a dispozițiilor art. 12 alin. (1).

Art. 6. (1) Orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public.

(2) Autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informațiile de interes public solicitate în scris sau verbal.

(3) Solicitarea în scris a informațiilor de interes public cuprinde următoarele elemente:

a) autoritatea sau instituția publică la care se adresează cererea;

b) informația solicitată, astfel încât să permită autorității sau instituției publice identificarea informației de interes public;

c) numele, prenumele și semnătura solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului.

Art. 7. (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

(2) Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor.

(3) Solicitarea și obținerea informațiilor de interes public se pot realiza, dacă sunt întrunite condițiile tehnice necesare, și în format electronic.

---

[1] Alin. (5) al art. 5 a fost introdus prin art. 1 din Legea nr. 188/2007.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 8. (1) Pentru informaţiile solicitate verbal funcţionarii din cadrul compartimentelor de informare şi relaţii publice au obligaţia să precizeze condiţiile şi formele în care are loc accesul la informaţiile de interes public şi pot furniza pe loc informaţiile solicitate.

(2) În cazul în care informaţiile solicitate nu sunt disponibile pe loc, persoana este îndrumată să solicite în scris informaţia de interes public, urmând ca cererea să îi fie rezolvată în termenele prevăzute la art. 7.

(3) Informaţiile de interes public solicitate verbal se comunică în cadrul unui program minim stabilit de conducerea autorităţii sau instituţiei publice, care va fi afişat la sediul acesteia şi care se va desfăşura în mod obligatoriu în timpul funcţionării instituţiei, incluzând şi o zi pe săptămână, după programul de funcţionare.

(4) Activităţile de registratură privind petiţiile nu se pot include în acest program şi se desfăşoară separat.

(5) Informaţiile de interes public solicitate verbal de către mijloacele de informare în masă vor fi comunicate, de regulă, imediat sau în cel mult 24 de ore.

Art. 9. (1) În cazul în care solicitarea de informaţii implică realizarea de copii de pe documentele deţinute de autoritatea sau instituţia publică, costul serviciilor de copiere este suportat de solicitant, în condiţiile legii.

(2) Dacă în urma informaţiilor primite petentul solicită informaţii noi privind documentele aflate în posesia autorităţii sau a instituţiei publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiţie, răspunsul fiind trimis în termenele prevăzute la art. 7 şi 8.

Art. 10. Nu este supusă prevederilor art. 7-9 activitatea autorităţilor şi instituţiilor publice de răspunsuri la petiţii şi de audienţe, desfăşurată potrivit specificului competenţelor acestora, dacă aceasta priveşte alte aprobări, autorizări, prestări de servicii şi orice alte solicitări în afara informaţiilor de interes public.

Art. 11. (1) Persoanele care efectuează studii şi cercetări în folos propriu sau în interes de serviciu au acces la fondul documentaristic al autorităţii sau al instituţiei publice pe baza solicitării personale, în condiţiile legii.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Copiile de pe documentele deținute de autoritatea sau de instituția publică se realizează în condițiile art. 9.

Art. 11¹. [1] Orice autoritate contractantă, astfel cum este definită prin lege, are obligația să pună la dispoziția persoanei fizice sau juridice interesate, în condițiile prevăzute la art. 7, contractele de achiziții publice.

Art. 12. (1) [2] Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 11¹, următoarele informații:

a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii;

c) [3] informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii;

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii;

e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare;

f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces;

g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor.

(2) Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor.

---

[1] Art. 11¹ a fost introdus prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 380/2006.

[2] Partea introductivă a alin. (1) al art. 12 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 380/2006.

[3] Lit. c) de la alin. (1) al art. 12 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 371/2006.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 13. Informaţiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau o instituţie publică nu pot fi incluse în categoria informaţiilor clasificate şi constituie informaţii de interes public.

Art. 14. (1) Informaţiile cu privire la datele personale ale cetăţeanului pot deveni informaţii de interes public numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcţii publice.

(2) Informaţiile publice de interes personal nu pot fi transferate între autorităţile publice decât în temeiul unei obligaţii legale ori cu acordul prealabil în scris al persoanei care are acces la acele informaţii potrivit art. 2.

Secţiunea a 2-a. Dispoziţii speciale privind accesul mijloacelor de informare în masă la informaţiile de interes public

Art. 15. (1) Accesul mijloacelor de informare în masă la informaţiile de interes public este garantat.

(2) Activitatea de culegere şi de difuzare a informaţiilor de interes public, desfăşurată de mijloacele de informare în masă, constituie o concretizare a dreptului cetăţenilor de a avea acces la orice informaţie de interes public.

Art. 16. Pentru asigurarea accesului mijloacelor de informare în masă la informaţiile de interes public autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să desemneze un purtător de cuvânt, de regulă din cadrul compartimentelor de informare şi relaţii publice.

Art. 17. (1) Autorităţile publice au obligaţia să organizeze periodic, de regulă o dată pe lună, conferinţe de presă pentru aducerea la cunoştinţă a informaţiilor de interes public.

(2) În cadrul conferinţelor de presă autorităţile publice sunt obligate să răspundă cu privire la orice informaţii de interes public.

Art. 18. (1) Autorităţile publice au obligaţia să acorde fără discriminare acreditare ziariştilor şi reprezentanţilor mijloacelor de informare în masă.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Acreditarea se acordă la cerere, în termen de două zile de la înregistrarea acesteia.

(3) Autoritățile publice pot refuza acordarea acreditării sau pot retrage acreditarea unui ziarist numai pentru fapte care împiedică desfășurarea normală a activității autorității publice și care nu privesc opiniile exprimate în presă de respectivul ziarist, în condițiile și în limitele legii.

(4) Refuzul acordării acreditării și retragerea acreditării unui ziarist se comunică în scris și nu afectează dreptul organismului de presă de a obține acreditarea pentru un alt ziarist.

Art. 19. (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să informeze în timp util mijloacele de informare în masă asupra conferințelor de presă sau oricăror alte acțiuni publice organizate de acestea.

(2) Autoritățile și instituțiile publice nu pot interzice în nici un fel accesul mijloacelor de informare în masă la acțiunile publice organizate de acestea.

(3) Autoritățile publice care sunt obligate prin legea proprie de organizare și funcționare să desfășoare activități specifice în prezența publicului sunt obligate să permită accesul presei la acele activități, în difuzarea materialelor obținute de ziariști urmând să se țină seama doar de deontologia profesională.

Art. 20. Mijloacele de informare în masă nu au obligația să publice informațiile furnizate de autoritățile sau de instituțiile publice.

Capitolul III. Sancțiuni

Art. 21. (1) Refuzul explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități ori instituții publice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi constituie abatere și atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat.

(2) Împotriva refuzului prevăzut la alin. (1) se poate depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției publice respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință de către persoana lezată.

(3) Dacă după cercetarea administrativă reclamația se dovedește întemeiată, răspunsul se transmite persoanei lezate în termen de 15 zile de

Scanned with OKEN Scanner

la depunerea reclamaţiei şi va conţine atât informaţiile de interes public solicitate iniţial, cât şi menţionarea sancţiunilor disciplinare luate împotriva celui vinovat.

Art. 22. (1) În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secţia de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorităţii ori al instituţiei publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.

(2) Instanţa poate obliga autoritatea sau instituţia publică să furnizeze informaţiile de interes public solicitate şi să plătească daune morale şi/sau patrimoniale.

(3) Hotărârea tribunalului este supusă recursului.

(4) Decizia curţii de apel este definitivă şi irevocabilă.

(5) Atât plângerea, cât şi apelul se judecă în instanţă în procedură de urgenţă şi sunt scutite de taxă de timbru.

Capitolul IV. Dispoziţii tranzitorii şi finale

Art. 23. (1) Prezenta lege va intra în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va elabora, la iniţiativa Ministerului Informaţiilor Publice, normele metodologice de aplicare a acesteia.

Notă: Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 au fost aprobate prin H.G. nr. 123/2002 şi au fost publicate în M. Of. nr. 167 din 8 martie 2002.

Art. 24. (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Ministerul Informaţiilor Publice, Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei şi Ministerul Finanţelor Publice vor înainta Guvernului propuneri privind măsurile necesare pentru ca informaţiile de

Scanned with OKEN Scanner

interes public să devină disponibile în mod progresiv prin intermediul unor baze de date informatizate accesibile publicului la nivel național.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) vor privi inclusiv dotarea autorităților și instituțiilor publice cu echipamentele de tehnică de calcul adecvate.

Art. 25. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice prevederi contrare.

Scanned with OKEN Scanner

5. Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

publicată în
M. Of. nr. 410 din 25 iulie 2001

- rectificată în M. Of. nr. 584 din 18 septembrie 2001;
- aprobată cu modificări şi completări prin **Legea nr. 180/2002** (M. Of. nr. 268 din 22 aprilie 2002);

modificată şi completată ulterior prin:

- **O.U.G. nr. 16/2002** pentru reglementarea unor măsuri fiscale (M. Of. nr. 145 din 26 februarie 2002), aprobată prin Legea nr. 335/2002 (M. Of. nr. 418 din 17 iunie 2002);
- **O.G. nr. 61/2002** privind colectarea creanțelor bugetare (M. Of. nr. 644 din 30 august 2002), aprobată prin Legea nr. 79/2003 (M. Of. nr. 193 din 26 martie 2003). O.G. nr. 61/2002 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2003 iar în prezent este abrogată, potrivit Legii nr. 174/2004 pentru aprobarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală;
- **Legea nr. 357/2003** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România (M. Of. nr. 537 din 25 iulie 2003);
- **O.U.G. nr. 108/2003** pentru desființarea închisorii contravenționale (M. Of. nr. 747 din 26 octombrie 2003), aprobată prin Legea nr. 28/2004 (M. Of. nr. 214 din 11 martie 2004). Dispozițiile O.U.G. nr. 108/2003 au devenit aplicabile de la data intrării în vigoare a Legii de revizuire a Constituției României (29 octombrie 2003);
- **Legea nr. 526/2004** privind modificarea şi completarea O.G. nr. 2/2001 (M. Of. nr. 1149 din 6 decembrie 2004);
- **O.G. nr. 8/2006** pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 78 din 27 ianuarie 2006), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 353/2006** (M. Of. nr. 640 din 25 iulie 2006). O.G. nr. 8/2006 a intrat în vigoare la 3 zile de la publicarea în Monitorul Oficial;
- **Legea nr. 182/2006** pentru modificarea şi completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 443 din 23 mai 2006). Modificările aduse prin Legea nr. 182/2006 vor intra în vigoare începând cu data de **1 ianuarie 2007**;

Scanned with OKEN Scanner

- **Legea nr. 352/2006** pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 640 din 25 iulie 2006);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 953/2006** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 53 din 23 ianuarie 2007);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 228/2007** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 283 din 27 aprilie 2007).

Cuprins **Art.**

Capitolul I. Dispoziții generale 1-14
Capitolul II. Constatarea contravenției 15-20
Capitolul III. Aplicarea sancțiunilor contravenționale 21-30
Capitolul IV. Căile de atac 31-51

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. [1] Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie *contravenție* fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 2. (1) [2] Prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate.

(2) Prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate pentru care acestora le sunt stabilite atribuții prin lege, în

[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 180/2002.
[2] Alin. (1)-(3) ale art. 2 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 180/2002.

Scanned with OKEN Scanner

măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenţii prin legi, ordonanţe sau hotărâri ale Guvernului.

(3) Consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti pot stabili şi sancţiona contravenţii în următoarele domenii: salubritate; activitatea din pieţe, curăţenia şi igienizarea acestora; întreţinerea parcurilor şi spaţiilor verzi, a spaţiilor şi locurilor de joacă pentru copii; amenajarea şi curăţenia spaţiilor din jurul blocurilor de locuinţe, precum şi a terenurilor virane; întreţinerea bazelor şi obiectivelor sportive aflate în administrarea lor; întreţinerea străzilor şi trotuarelor, a şcolilor şi altor instituţii de educaţie şi cultură, întreţinerea clădirilor, împrejmuirilor şi a altor construcţii; depozitarea şi colectarea gunoaielor şi a resturilor menajere.

(4) Consiliul General al Municipiului Bucureşti poate stabili şi alte domenii de activitate din competenţa consiliilor locale ale sectoarelor, în care acestea pot stabili şi sancţiona contravenţii.

(5) [1] Hotărârile consiliilor locale sau judeţene ori, după caz, ale sectoarelor municipiului Bucureşti, prin care s-au stabilit contravenţii cu nesocotirea principiilor prevăzute la alin. (2)-(4), sunt nule de drept. Nulitatea se constată de instanţa de contencios administrativ competentă, la cererea oricărei persoane interesate.

Art. 3. (1) Actele normative prin care se stabilesc contravenţii vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenţii şi sancţiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea; în cazul sancţiunii cu amendă se vor stabili limita minimă şi maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori; se pot stabili şi tarife de determinare a despăgubirilor pentru pagubele pricinuite prin săvârşirea contravenţiilor.

(2) Persoana juridică răspunde contravenţional în cazurile şi în condiţiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc şi se sancţionează contravenţii.

Art. 4. [2] (1) [3] Dispoziţiile din actele normative prin care se stabilesc şi se sancţionează contravenţiile intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, iar în cazul hotărârilor consiliilor locale sau judeţene,

---

[1] Alin. (5) al art. 2 a fost introdus prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 180/2002.

[2] Art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 180/2002.

[3] Alin. (1) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 526/2004.

Scanned with OKEN Scanner

punerea în aplicare se face şi cu respectarea condiţiilor prevăzute la art. 50 alin. (2) din Legea administraţiei publice locale nr. 215/2001.

(2) În cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puţin de 10 zile.

(3) Hotărârile autorităţilor administraţiei publice locale sau judeţene prevăzute la art. 1, prin care se stabilesc şi se sancţionează contravenţii, pot fi aduse la cunoştinţă publică prin afişare sau prin orice altă formă de publicitate în condiţiile Legii nr. 215/2001.

Notă: Potrivit art. 50 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, *„Aducerea la cunoştinţă publică a hotărârilor cu caracter normativ se face în termen de 5 zile de la data comunicării oficiale către prefect."*

Art. 5. (1) Sancţiunile contravenţionale sunt principale şi complementare.

(2) Sancţiunile contravenţionale principale sunt:

a) avertismentul;

b) amenda contravenţională;

c) [1] prestarea unei activităţi în folosul comunităţii;

d) [2] *abrogată.*

(3) Sancţiunile contravenţionale complementare sunt:

a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenţii;

b) suspendarea sau anularea, după caz, a avizului, acordului sau a autorizaţiei de exercitare a unei activităţi;

c) închiderea unităţii;

d) blocarea contului bancar;

e) suspendarea activităţii agentului economic;

f) retragerea licenţei sau a avizului pentru anumite operaţiuni ori pentru activităţi de comerţ exterior, temporar sau definitiv;

g) desfiinţarea lucrărilor şi aducerea terenului în starea iniţială.

(4) Prin legi speciale se pot stabili şi alte sancţiuni principale sau complementare.

---

[1] Lit. c) de la alin. (2) al art. 5 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 108/2003.

[2] Lit. d) de la alin. (2) al art. 5 a fost abrogată prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 108/2003.

Scanned with OKEN Scanner

(5) [1] Sancţiunea stabilită trebuie să fie proporţională cu gradul de pericol social al faptei săvârşite.

(6) [2] Sancţiunile complementare se aplică în funcţie de natura şi de gravitatea faptei.

(7) Pentru una şi aceeaşi contravenţie se poate aplica numai o sancţiune contravenţională principală şi una sau mai multe sancţiuni complementare.

Art. 6. [3] (1) Avertismentul şi amenda contravenţională se pot aplica oricărui contravenient persoană fizică sau juridică.

(2) Prestarea unei activităţi în folosul comunităţii se poate aplica numai contravenienţilor persoane fizice.

Art. 7. (1) Avertismentul constă în atenţionarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârşite, însoţită de recomandarea de a respecta dispoziţiile legale.

(2) Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă.

(3) Avertismentul se poate aplica şi în cazul în care actul normativ de stabilire şi sancţionare a contravenţiei nu prevede această sancţiune.

Art. 8. [4] (1) Amenda contravenţională are caracter administrativ.

(2) [5] Limita minimă a amenzii contravenţionale este de 25 lei (RON), iar limita maximă nu poate depăşi:

a) 100.000 lei (RON), în cazul contravenţiilor stabilite prin lege şi ordonanţă;

b) 50.000 lei (RON), în cazul contravenţiilor stabilite prin hotărâri ale Guvernului;

c) 5.000 lei (RON), în cazul contravenţiilor stabilite prin hotărâri ale consiliilor judeţene ori ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti;

---

[1] Alin. (5) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 180/2002.

[2] Alin. (6) şi (7) ale art. 5 au fost introduse prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 180/2002.

[3] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 108/2003.

[4] Art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 180/2002.

[5] Sumele prevăzute la alin. (2) al art. 8 au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

Scanned with OKEN Scanner

d) 2.500 lei (RON), în cazul contravenţiilor stabilite prin hotărâri ale consiliilor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor şi ale sectoarelor municipiului Bucureşti.

(3) [1] Sumele provenite din amenzile aplicate persoanelor juridice în conformitate cu legislaţia în vigoare se fac venit integral la bugetul de stat, cu excepţia celor aplicate, potrivit legii, de autorităţile administraţiei publice locale şi amenzilor privind circulaţia pe drumurile publice, care se fac venit integral la bugetele locale.

(4) [2] Sumele provenite din amenzile aplicate persoanelor fizice în conformitate cu legislaţia în vigoare se fac venit integral la bugetele locale.

Notă: A se vedea şi dispoziţiile tranzitorii cuprinse în Legea nr. 182/2006, *infra*, în Nota de la art. 51.

Art. 9. [3] (1) Prestarea unei activităţi în folosul comunităţii poate fi stabilită numai prin lege şi numai pe o durată ce nu poate depăşi 300 de ore.

(2) Sancţiunea prevăzută la alin. (1) se stabileşte alternativ cu amenda.

(3) [4] În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancţiunii şi nu există posibilitatea executării silite, organul din care face parte agentul constatator va sesiza instanţa de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvârşit contravenţia, în vederea înlocuirii amenzii cu sancţiunea obligării contravenientului la prestarea unei activităţi în folosul comunităţii, ţinându-se seama de partea din amendă care a fost achitată.

(4) La primul termen de judecată, instanţa, cu citarea contravenientului, poate acorda acestuia, la cerere, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

(5) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (4), instanţa procedează la înlocuirea amenzii cu sancţiunea obligării la prestarea unei activităţi în folosul comunităţii, cu acordul acestuia.

(6) Hotărârea prin care s-a aplicat sancţiunea prestării unei activităţi în folosul comunităţii este supusă recursului.

---

[1] Alin. (3) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 182/2006.

[2] Alin. (4) al art. 8 a fost introdus prin art. I pct. 2 din Legea nr. 182/2006.

[3] Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 108/2003.

[4] Alin. (3)-(6) ale art. 9 au fost introduse prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 352/2006.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 10. (1) Dacă aceeaşi persoană a săvârşit mai multe contravenţii sancţiunea se aplică pentru fiecare contravenţie.

(2) [1] Când contravenţiile au fost constatate prin acelaşi proces-verbal, sancţiunile contravenţionale se cumulează fără a putea depăşi dublul maximului amenzii prevăzut pentru contravenţia cea mai gravă sau, după caz, maximul general stabilit în prezenta ordonanţă pentru prestarea unei activităţi în folosul comunităţii.

(3) În cazul în care la săvârşirea unei contravenţii au participat mai multe persoane, sancţiunea se va aplica fiecăreia separat.

Art. 11. (1) Caracterul contravenţional al faptei este înlăturat în cazul legitimei apărări, stării de necesitate, constrângerii fizice sau morale, cazului fortuit, iresponsabilităţii, beţiei involuntare complete, erorii de fapt, precum şi infirmităţii, dacă are legătură cu fapta săvârşită.

(2) Minorul sub 14 ani nu răspunde contravenţional.

(3) Pentru contravenţiile săvârşite de minorii care au împlinit 14 ani minimul şi maximul amenzii stabilite în actul normativ pentru fapta săvârşită se reduc la jumătate.

(4) [2] Minorul care nu a împlinit vârsta de 16 ani nu poate fi sancţionat cu prestarea unei activităţi în folosul comunităţii.

(5) Cauzele care înlătură caracterul contravenţional al faptei se constată numai de instanţa de judecată.

Art. 12. (1) Dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenţie, ea nu se mai sancţionează, chiar dacă a fost săvârşită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ.

Notă: Prin Decizia nr. 228/2007, Curtea Constituţională constată că „dispoziţiile art. 12 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor sunt neconstituţionale în măsura în care prin sintagma «nu se mai sancţionează» prevăzută în text se înţelege doar aplicarea sancţiunii contravenţionale, nu şi executarea acesteia".

---

[1] Alin. (2) al art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 108/2003.

[2] Alin. (4) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 108/2003.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Dacă sancţiunea prevăzută în noul act normativ este mai uşoară se va aplica aceasta. În cazul în care noul act normativ prevede o sancţiune mai gravă, contravenţia săvârşită anterior va fi sancţionată conform dispoziţiilor actului normativ în vigoare la data săvârşirii acesteia.

Art. 13. (1) Aplicarea sancţiunii amenzii contravenţionale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârşirii faptei.

(2) În cazul contravenţiilor continue termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data constatării faptei. Contravenţia este continuă în situaţia în care încălcarea obligaţiei legale durează în timp.

(3) Când fapta a fost urmărită ca infracţiune şi ulterior s-a stabilit că ea constituie contravenţie, prescripţia aplicării sancţiunii nu curge pe tot timpul în care cauza s-a aflat în faţa organelor de cercetare sau de urmărire penală ori în faţa instanţei de judecată, dacă sesizarea s-a făcut înăuntrul termenului prevăzut la alin. (1) sau (2). Prescripţia operează totuşi dacă sancţiunea nu a fost aplicată în termen de un an de la data săvârşirii, respectiv constatării faptei, dacă prin lege nu se dispune altfel.

(4) Prin legi speciale pot fi prevăzute şi alte termene de prescripţie pentru aplicarea sancţiunilor contravenţionale.

Art. 14. (1) Executarea sancţiunii amenzii contravenţionale se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenţiei nu a fost comunicat contravenientului în termen de o lună de la data aplicării sancţiunii.

(2) [1] *Abrogat.*

(3) [2] *Abrogat.*

Notă: A se vedea, în ceea ce priveşte termenul de prescripţie a executării amenzii contravenţionale [reglementat, anterior abrogării, prin alin. (2) al art. 14], Codul de procedură fiscală, republicat, art. 131-135.
Potrivit art. 131 Cod procedură fiscală: *„(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanţelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naştere acest drept.*
(2) Termenul de prescripţie prevăzut la alin. (1) se aplică şi creanţelor provenind din amenzi contravenţionale."

---

[1] Alin. (2) al art. 14 a fost abrogat prin art. 170 alin. (2) lit. c) din O.G. nr. 61/2002.
[2] Alin. (3) al art. 14 a fost abrogat prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 108/2003.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul II. Constatarea contravenţiei

Art. 15. (1) Contravenţia se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabileşte şi sancţionează contravenţia, denumite în mod generic *agenţi constatatori.*

(2) Pot fi agenţi constatatori: primarii, ofiţerii şi subofiţerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitaţi, persoanele împuternicite în acest scop de miniştri şi de alţi conducători ai autorităţilor administraţiei publice centrale, de prefecţi, preşedinţi ai consiliilor judeţene, primari, de primarul general al municipiului Bucureşti, precum şi de alte persoane prevăzute în legi speciale.

(3) Ofiţerii şi subofiţerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenţii privind: apărarea ordinii publice; circulaţia pe drumurile publice; regulile generale de comerţ; vânzarea, circulaţia şi transportul produselor alimentare şi nealimentare, ţigărilor şi băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului.

Art. 16. (1) Procesul-verbal de constatare a contravenţiei va cuprinde în mod obligatoriu: data şi locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea şi instituţia din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupaţia şi locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenţionale cu indicarea datei, orei şi locului în care a fost săvârşită, precum şi arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravităţii faptei şi la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabileşte şi se sancţionează contravenţia; indicarea societăţii de asigurări, în situaţia în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulaţie; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac şi organul la care se depune plângerea.

(1[1]) [1)] În cazul contravenienţilor cetăţeni străini, persoane fără cetăţenie sau cetăţeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse şi următoarele date: seria şi numărul paşaportului

[1)] Alin. (1[1]) al art. 16 a fost introdus prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 526/2004.

Scanned with OKEN Scanner

ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia şi statul emitent.

(2)-(4) [1] *Abrogate.*

(5) În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde şi numele, prenumele şi domiciliul părinţilor sau ale altor reprezentanţi ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) În situaţia în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face menţiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerţului şi codul fiscal ale acesteia, precum şi datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constatator este obligat să aducă la cunoştinţă contravenientului dreptul de a face obiecţiuni cu privire la conţinutul actului de constatare. Obiecţiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica „Alte menţiuni", sub sancţiunea nulităţii procesului-verbal.

Art. 17. Lipsa menţiunilor privind numele, prenumele şi calitatea agentului constatator, numele şi prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a faptei săvârşite şi a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată şi din oficiu.

Art. 18. Contravenientul este obligat să prezinte agentului constatator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac menţiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constatator poate apela la ofiţeri şi subofiţeri de poliţie, jandarmi sau gardieni publici.

Art. 19. (1) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator şi de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de faţă, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face menţiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puţin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde şi datele personale din actul de identitate al martorului şi semnătura acestuia.

---

[1] Alin. (2)-(4) ale art. 16 au fost abrogate prin art. II din Legea nr. 357/2003.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constatator.

(3) În lipsa unui martor agentul constatator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.

Art. 20. (1) Dacă o persoană săvârşeşte mai multe contravenţii constatate în acelaşi timp de acelaşi agent constatator, se încheie un singur proces-verbal.

(2) [1] *Abrogat.*

Capitolul III. Aplicarea sancţiunilor contravenţionale

Art. 21. (1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire şi sancţionare a contravenţiilor nu se prevede altfel, agentul constatator, prin procesul-verbal de constatare, aplică şi sancţiunea.

(2) Dacă, potrivit actului normativ de stabilire şi sancţionare a contravenţiei, agentul constatator nu are dreptul să aplice şi sancţiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancţiunea. În acest caz sancţiunea se aplică prin rezoluţie scrisă pe procesul-verbal.

(3) Sancţiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ şi trebuie să fie proporţională cu gradul de pericol social al faptei săvârşite, ţinându-se seama de împrejurările în care a fost săvârşită fapta, de modul şi mijloacele de săvârşire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum şi de circumstanţele personale ale contravenientului şi de celelalte date înscrise în procesul-verbal.

Art. 22. [2] *Abrogat.*

Art. 23. (1) În cazul în care prin săvârşirea contravenţiei s-a cauzat o pagubă şi există tarife de evaluare a acesteia, persoana împuternicită să aplice sancţiunea stabileşte şi despăgubirea, cu acordul expres al persoanei vătămate, făcând menţiunea corespunzătoare în procesul-verbal.

---

[1] Alin. (2) al art. 20 a fost abrogat prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 180/2002.

[2] Art. 22 a fost abrogat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 108/2003.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Dacă nu există tarif de evaluare a pagubei persoana vătămată îşi va putea valorifica pretenţiile potrivit dreptului comun.

Art. 24. (1) Persoana împuternicită să aplice sancţiunea dispune şi confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenţii. În toate situaţiile agentul constatator va descrie în procesul-verbal bunurile supuse confiscării şi va lua în privinţa lor măsurile de conservare sau de valorificare prevăzute de lege, făcând menţiunile corespunzătoare în procesul-verbal.

(2) În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.

(3) Agentul constatator are obligaţia să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate şi, dacă acestea aparţin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menţiona, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.

Art. 25. (1) Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului şi, dacă este cazul, părţii vătămate şi proprietarului bunurilor confiscate.

(2) Comunicarea se face de către organul care a aplicat sancţiunea, în termen de cel mult o lună de la data aplicării acesteia.

(3) [1)] În situaţia în care contravenientul a fost sancţionat cu amendă, precum şi dacă a fost obligat la despăgubiri, odată cu procesul-verbal, acestuia i se va comunica şi înştiinţarea de plată. În înştiinţarea de plată se va face menţiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii la instituţiile abilitate să o încaseze, potrivit legislaţiei în vigoare şi, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.

Art. 26. (1) [2)] Dacă agentul constatator aplică şi sancţiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta şi înştiinţarea de plată se înmânează contravenientului, făcându-se menţiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.

[1)] Alin. (3) al art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 526/2004.

[2)] Alin. (1) al art. 26 este reprodus astfel cum a fost rectificat

Scanned with OKEN Scanner

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și față de celelalte persoane cărora trebuie să li se comunice copia de pe procesul-verbal, dacă sunt prezente la încheierea acestuia.

(3) În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constatator în termen de cel mult o lună de la data încheierii.

Art. 27. Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată de face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.

Art. 28. [1] (1) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres. Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare, iar termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

(2) Amenzile care se cuvin bugetului de stat pot fi achitate la Casa de Economii și Consemnațiuni - C.E.C. - S.A. sau la unitățile Trezoreriei Statului, iar amenzile cuvenite bugetelor locale se achită la Casa de Economii și Consemnațiuni - C.E.C. - S.A. sau la casieriile autorităților administrației publice locale ori ale altor instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale, indiferent de localitatea pe a cărei rază acestea funcționează, de cetățenia, domiciliul sau de reședința contravenientului ori de locul săvârșirii contravenției, precum și la ghișeul unic din punctele de trecere a frontierei de stat a României. O copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constatator sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, potrivit dispozițiilor alin. (1).

---

[1] Art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 526/2004.

Scanned with OKEN Scanner

(3) [1] Amenzile contravenţionale pot fi achitate şi prin intermediul instrumentelor de plată electronică în cadrul Ghişeului virtual de plăţi, proiect-pilot coordonat de Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei, parte a Sistemului e-guvernare, din cadrul Sistemului Electronic Naţional. În acest caz:

a) achitarea unei amenzi contravenţionale se dovedeşte prin prezentarea extrasului de cont al plătitorului sau a dovezii de plată emise de Ghişeul virtual de plăţi, aceasta specificând data şi ora efectuării plăţii;

b) se elimină obligativitatea pentru plătitor de a preda o copie de pe extrasul de cont sau de pe dovada de plată emisă de Ghişeul virtual de plăţi către agentul constatator sau organul din care acesta face parte.

Art. 29. Dispoziţiile art. 28 se aplică şi în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (2), dacă contravenientul achită jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ pentru fiecare dintre contravenţiile constatate, fără ca prin totalizare să se depăşească maximul prevăzut pentru contravenţia cea mai gravă.

Art. 30. (1) Dacă persoana împuternicită să aplice sancţiunea apreciază că fapta a fost săvârşită în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, constituie infracţiune, sesizează organul de urmărire penală competent.

(2) În cazul în care fapta a fost urmărită ca infracţiune şi ulterior s-a stabilit de către procuror sau de către instanţă că ea ar putea constitui contravenţie, actul de sesizare sau de constatare a faptei, împreună cu o copie de pe rezoluţia, ordonanţa sau, după caz, de pe hotărârea judecătorească, se trimite de îndată organului în drept să constate contravenţia, pentru a lua măsurile ce se impun conform legii.

(3) Termenul de 6 luni pentru aplicarea sancţiunii în cazul prevăzut la alin. (2) curge de la data sesizării organului în drept să aplice sancţiunea.

---

[1] Alin. (3) al art. 28 a fost introdus prin art. I pct. 1 din O.G. nr. 8/2006, astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 353/2006.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul IV. Căile de atac

Art. 31. (1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

(2) Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.

Art. 32. (1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

Notă: Prin Decizia nr. 953/2006, Curtea Constituțională constată că prevederile art. 32 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art. 21 alin. (1)-(3) din Constituție privind accesul liber la justiție și, implicit, dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile art. 6 par. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

„Curtea reține că primordial în analiza acestei probleme de constituționalitate este faptul ca [...] să se asigure accesul liber la justiție al oricărei persoane. Astfel, existența oricărui impediment administrativ, care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea până la urmă să nege acest drept al persoanei, încalcă, în mod flagrant, prevederile art. 21 alin.(1)-(3) din Constituție. [...] obligația depunerii plângerii la organul din care face parte agentul constatator, ca și condiție de acces la justiție, nu poate fi justificată în mod obiectiv și rezonabil nici prin faptul că, primind plângerea, organele administrative ar avea cunoștință de ea și nu ar porni la executarea amenzii aplicate. Mai mult decât atât, textul de lege criticat poate da naștere la abuzuri săvârșite de către agenții organelor administrative, ceea ce, în final, chiar dacă ar duce la tragerea la răspundere penală sau disciplinară a acestora, ar îngreuna sau chiar nega dreptul contestatorului la accesul liber la justiție.

În sensul principiului constituțional instituit de art. 21 privind accesul liber la justiție, se înscrie și posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Sub acest aspect, precizarea din alineatul 2 al art. 21, potrivit căreia nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept, este firească."

Scanned with OKEN Scanner

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripţie a fost săvârşită contravenţia.

(3) Plângerea suspendă executarea. Plângerea persoanelor prevăzute la art. 31 alin. (2) suspendă executarea numai în ceea ce priveşte despăgubirea sau, după caz, măsura confiscării.

Art. 33. (1) Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăşi 30 de zile, şi va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancţiunea, a martorilor indicaţi în procesul-verbal sau în plângere, precum şi a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.

(2) În cazul în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulaţie, judecătoria va cita şi societatea de asigurări menţionată în procesul-verbal de constatare a contravenţiei.

Art. 34. (1) Instanţa competentă să soluţioneze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o şi pe celelalte persoane citate, dacă aceştia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal, şi hotărăşte asupra sancţiunii, despăgubirii stabilite, precum şi asupra măsurii confiscării.

(2) [1] Hotărârea judecătorească prin care s-a soluţionat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secţia contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susţinute şi oral în faţa instanţei. Recursul suspendă executarea hotărârii.

Art. 35. Plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare şi sancţionare a contravenţiilor se soluţionează cu precădere.

Art. 36. Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei, recursul formulat împotriva hotărârii judecătoreşti prin care s-a soluţionat plângerea, precum şi orice alte cereri incidente sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

---

[1] Alin. (2) al art. 34 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 11 din Legea nr. 180/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul V. Executarea sancţiunilor contravenţionale

Art. 37. Procesul-verbal neatacat în termenul prevăzut la art. 31, precum şi hotărârea judecătorească irevocabilă prin care s-a soluţionat plângerea constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

Art. 38. (1) Avertismentul se adresează oral atunci când contravenientul este prezent la constatarea contravenţiei şi sancţiunea este aplicată de agentul constatator.

(2) În celelalte cazuri avertismentul se socoteşte executat prin comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenţiei, cu rezoluţia corespunzătoare.

(3) Dacă sancţiunea a fost aplicată de instanţă prin înlocuirea amenzii contravenţionale cu avertisment, comunicarea acesteia se face prin încunoştinţare scrisă.

Art. 39. (1) Punerea în executare a sancţiunii amenzii contravenţionale se face astfel:

a) de către organul din care face parte agentul constatator, ori de câte ori nu se exercită calea de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenţiei în termenul prevăzut de lege;

b) de către instanţa judecătorească, în celelalte cazuri.

(2) [1)] În vederea executării amenzii, organele prevăzute la alin. (1) vor comunica din oficiu procesul-verbal de constatare a contravenţiei şi de aplicare a sancţiunii, neatacat cu plângere în termenul legal, în termen de 30 de zile de la data expirării acestui termen, ori, după caz, dispozitivul hotărârii judecătoreşti irevocabile prin care s-a soluţionat plângerea, în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, astfel:

a) pentru sumele care se fac venit integral la bugetele locale, organelor de specialitate ale unităţilor administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială domiciliază contravenientul persoană fizică sau, după caz, îşi are domiciliul fiscal contravenientul persoană juridică;

[1)] Alin. (2) şi (3) ale art. 39 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 182/2006.

Scanned with OKEN Scanner

b) pentru sumele care se fac venit integral la bugetul de stat, organelor de specialitate ale unităţilor subordonate Ministerului Finanţelor Publice – Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în a căror rază teritorială îşi are domiciliul fiscal contravenientul persoană juridică.

(3) Executarea se face în condiţiile prevăzute de dispoziţiile legale privind executarea silită a creanţelor fiscale.

(4) Împotriva actelor de executare se poate face contestaţie la executare, în condiţiile legii.

Notă: A se vedea şi dispoziţiile tranzitorii cuprinse în Legea nr. 182/2006, *infra*, în Nota de la art. 51.

Art. 39¹. [1] (1) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancţiunii şi nu există posibilitatea executării silite, acesta va sesiza instanţa în circumscripţia căreia s-a săvârşit contravenţia, în vederea înlocuirii amenzii cu sancţiunea prestării unei activităţi în folosul comunităţii, ţinându-se seama, după caz, şi de partea din amendă care a fost achitată.

(2) În cazul în care contravenientul, citat de instanţă, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanţa procedează, dacă există acordul expres al acestuia, la înlocuirea amenzii cu sancţiunea prestării unei activităţi în folosul comunităţii pe o durată maximă de 50 de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, de 25 de ore.

(3) Hotărârea prin care s-a aplicat sancţiunea prestării unei activităţi în folosul comunităţii este supusă recursului.

(4) Urmărirea punerii în executare a sentinţelor se realizează de către serviciul de executări civile de pe lângă judecătoria în a cărei rază s-a săvârşit contravenţia, în colaborare cu serviciile specializate din primării.

Art. 40. Executarea sancţiunilor contravenţionale complementare se face potrivit dispoziţiilor legale.

Art. 41. (1) Confiscarea se aduce la îndeplinire de organul care a dispus această măsură, în condiţiile legii.

---

[1] Art. 39¹ a fost introdus prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 352/2006.

Scanned with OKEN Scanner

(2) În caz de anulare sau de constatare a nulității procesului-verbal bunurile confiscate, cu excepția celor a căror deținere sau circulație este interzisă prin lege, se restituie de îndată celui în drept.

(3) Dacă bunurile prevăzute la alin. (2) au fost valorificate, instanța va dispune să se achite celui în drept o despăgubire care se stabilește în raport cu valoarea de circulație a bunurilor.

Art. 42. În scopul executării despăgubirii stabilite pe bază de tarif actele prevăzute la art. 39 alin. (2) se comunică și părții vătămate, care va proceda potrivit dispozițiilor legale referitoare la executarea silită a creanțelor.

Notă: Pentru dispoziții privind executarea creanțelor a se vedea Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 43. [1] *Abrogat.*

Capitolul VI. Dispoziții speciale și tranzitorii

Art. 44. (1) Sancțiunile prevăzute în prezenta ordonanță nu se aplică în cazul contravențiilor săvârșite de militarii în termen. Procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, pentru a i se aplica măsuri disciplinare, dacă se constată că acesta este întemeiat.

(2) Dacă prin contravenția săvârșită de un militar în termen s-a produs o pagubă sau dacă sunt bunuri supuse confiscării, organul competent potrivit legii va stabili despăgubirea pe bază de tarif și va dispune asupra confiscării. Câte o copie de pe procesul-verbal se comunică contravenientului, părții vătămate și celui căruia îi aparțin bunurile confiscate.

Art. 45. [2] *Abrogat.*

Art. 46. Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, precum și celelalte autorități ale administrației publice care au structuri militare vor stabili prin regulamentele interne organele competente să constate și să aplice sancțiunile în cazul contravențiilor săvârșite de cadrele militare și de angajații civili în legătură cu serviciul.

---

[1] Art. 43 a fost abrogat prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 108/2003.

[2] Art. 45 a fost abrogat prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 108/2003.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 47. Dispoziţiile prezentei ordonanţe se completează cu dispoziţiile Codului de procedură civilă.

Art. 48. Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la Legea nr. 32/1968 privind stabilirea şi sancţionarea contravenţiilor, trimiterea se va socoti făcută la dispoziţiile corespunzătoare din prezenta ordonanţă.

Art. 49. Cauzele aflate în curs de soluţionare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul constatării contravenţiei.

Art. 50. Actele normative prin care se stabilesc contravenţii, în vigoare la data publicării prezentei ordonanţe în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi modificate sau completate, dacă este cazul, în termen de 3 luni, potrivit prevederilor acesteia.

Art. 50¹. [1] *Abrogat.*

Art. 51. (1) Prezenta ordonanţă va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeaşi dată se abrogă Legea nr. 32/1968 privind stabilirea şi sancţionarea contravenţiilor, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 148 din 14 noiembrie 1968, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte dispoziţii contrare.

Notă: Reproducem în această notă dispoziţiile tranzitorii cuprinse în Legea nr. 182/2006 pentru modificarea şi completarea Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor:

*„**Art. II.** (1) Prevederile art. I intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2007.*

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, activitatea de executare silită a sumelor reprezentând amenzi contravenţionale aplicate persoanelor fizice potrivit dispoziţiilor legale în vigoare se va prelua de la Ministerul Finanţelor Publice – Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi unităţile sale subordonate de către organele de specialitate din cadrul unităţilor administrativ-teritoriale în a căror rază domiciliază contravenientul.

---

[1] Art. 50¹ a fost introdus prin art. I pct. 2 din O.G. nr. 8/2006, punct abrogat ulterior prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 353/2006.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Sumele reprezentând amenzile prevăzute la alin. (2), încasate de organele de specialitate din cadrul unităţilor administrativ-teritoriale, se fac venit integral la bugetele locale respective.

Art. III. *(1) Pentru amenzile contravenţionale aplicate persoanelor fizice şi neîncasate până la data de 1 ianuarie 2007, procedurile de realizare a acestor creanţe, aflate în derulare la această dată, vor fi comunicate de organele de specialitate din cadrul unităţilor administrativ-teritoriale, care se subrogă în drepturile şi obligaţiile Ministerului Finanţelor Publice – Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi ale unităţilor sale subordonate, în calitate de creditori fiscali, şi le succedă de drept în această calitate, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.*

(2) Sumele neîncasate până la data de 1 ianuarie 2007, reprezentând amenzi contravenţionale aplicate persoanelor fizice, se fac venit integral la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în a cărei rază teritorială domiciliază contravenientul.

(3) Pentru litigiile având ca obiect contestaţiile la executarea silită sau contestaţiile împotriva actelor prin care se dispun şi se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii, unităţile administrativ-teritoriale se subrogă în toate drepturile şi obligaţiile procesuale ale Ministerului Finanţelor Publice – Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi unităţilor sale subordonate şi dobândesc calitatea procesuală a acestora, la data de 1 ianuarie 2007, în toate procesele şi cererile aflate pe rolul instanţelor judecătoreşti, indiferent de faza de judecată.

(4) Predarea-preluarea dosarelor de executare, precum şi a copiilor documentelor depuse la dosarul instanţei în litigiile prevăzute la alin. (3) se vor efectua până la data de 31 ianuarie 2007.

(5) Ministerul Finanţelor Publice – Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi unităţile sale subordonate răspund de activităţile desfăşurate în domeniul executării silite prevăzute la alin. (1), până la data preluării acestei activităţi de către organele de specialitate din cadrul unităţilor administrativ-teritoriale."

Scanned with OKEN Scanner

Legislație

- **Tratatele Uniunii Europene** *(actualizat 2007)*
- **Noua Lege a insolvenței și 2 acte normative uzuale** *(actualizat septembrie 2007)*
- **Cadastrul. Publicitate imobiliară. Cărțile funciare** *(actualizat septembrie 2007)*
- **Achiziții publice și concesiuni** *(actualizat septembrie 2007)*
- **Codul familiei și 2 legi uzuale** *(actualizat septembrie 2007)*
- **Taxele de timbru** *(actualizat septembrie 2007)*
- **Codul civil și 15 legi uzuale** *(actualizat 1 septembrie 2007)*
- **Codul de procedură civilă și 10 legi uzuale** *(actualizat 1 septembrie 2007)*
- **Codul de procedură penală și 10 legi uzuale** *(actualizat 1 septembrie 2007)*
- **Codul penal și 10 legi uzuale** *(actualizat 1 septembrie 2007)*
- **Codul penal. Codul de procedură penală** *(actualizat 1 septembrie 2007)*
- **Codul muncii și 15 legi uzuale** *(actualizat 1 septembrie 2007)*
- **Codul de procedură fiscală și 2 legi uzuale** *(actualizat 1 septembrie 2007)*
- **Legea contenciosului administrativ și 5 legi uzuale** *(actualizat 1 septembrie 2007)*
- **Noul CAEN. CAEN Rev. 1 și CAEN Rev. 2** *(actualizat 3 mai 2007)*
- **Noul Cod rutier** *(actualizat 29 ianuarie 2007)*
- **Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal** *(actualizate 20 ianuarie 2007)*
- **Codul fiscal. Noul Cod fiscal** *(actualizat 25 noiembrie 2006)*
- **Statutul judecătorilor și procurorilor** *(actualizat 25 octombrie 2006)*
- **Organizarea judiciară** *(actualizată 25 octombrie 2006)*
- **Profesia de avocat și de consilier juridic** *(actualizat 1 octombrie 2006)*
- **Codul comercial și 10 legi uzuale** *(actualizat 15 septembrie 2006)*
- **Convenția europeană a drepturilor omului** Ediție îngrijită de *Corneliu Bîrsan*
- **Noul Cod vamal Legea nr. 86/2006** *(în vigoare din 18 iunie 2006)*
- **Constituția României și 2 legi uzuale** *(actualizată 10 mai 2006)*
- **Legea privind reforma în domeniul sănătății - Legea nr. 95/2006** *(actualizată 5 mai 2006)*
- **Legea privind raporturile de drept internațional privat** *(actualizată 2 aprilie 2006)*

Preț: 8 lei

ISBN 978-973-1836-04-1

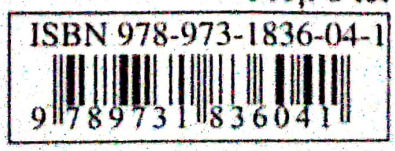

Scanned with OKEN Scanner